

За якість та безпеку життя! • For Quality and Safety of Life!

Університетський КУР'ЄР

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ • КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
Газета виходить з вересня 1956 року №10-11(1954-1955) 1 листопада 2013 року

Університет святкує своє 115-річчя. Цій події та 15-річчю GCHERA – Глобальної конфедерації асоціацій установ вищої освіти і досліджень в галузях сільськогосподарських наук і наук про життя – присвячується міжнародна наукова конференція “Біоресурси планети та біобезпека навколишнього середовища: проблеми та перспективи”

ВІХИ ІСТОРІЇ

... Йому вже добре за століття, а він ще й досі молодий

... Йому вже добре за століття, а він ще й досі молодий. Він – це наш Національний університет біоресурсів і природокористування України, який святкує своє 115-річчя. Так трапилося, що своїм корінням він увійшов у XIX століття, а кроною, яка все розростається країною і світом, – у XXI. Започаткований у Російській імперії, він пережив і її, і ще одну – радянську, як і дві світові війни, і працює нині на розбудову незалежної України.

За височайшим повелінням государя імператора

Історія університету бере свій початок від сільськогосподарського відділення Київського політехнічного інституту.

Сучасна система аграрної освіти в Україні своїм становленням багато чим завдячує цьому навчальному закладу, відкритому в кінці XIX ст. 11 березня 1897 р. імператору Миколі II подали доповідну записку про необхідність створення в Києві політехнічного інституту з сільськогосподарським відділенням. А 30 січня 1898 р. з особистою резолюцією було затверджене "височайше" повеління: "відкрити перші курси політехнічного інституту в Києві з осені поточного року в тимчасовому приміщенні та призначити директором і викладачем цього інституту таємного радника Віктора Кирпичова". Організована при Міністерстві фінансів комісія, одну з головних ро-

лей у якій відіграв директор новоствореного закладу, професор, видатний інженер-механік В.А. Кирпичов, розробила положення про Київську політехніку. Цей документ містив 75 статей, що визначали завдання КПІ, порядок його фінансування, формування кадрів, права та обов'язки студентів, службовців, структуру управління. Згідно з опублікованим 8 червня 1898 р. положенням, Київський політехнічний інститут імператора Олександра II вважався вищим навчальним закладом, який ставив за мету надавати його студентам технічну освіту і мав чотири відділення – сільськогосподарське, інженерне, механічне та хімічне.

Навчання в інституті розпочалося 1 вересня 1898 р. у приміщенні 1-го Київського комерційного училища (нині це книжкова фабрика на вул. Воровського, 24), узятому в тимчасову оренду. А у квітні 1902 р. студенти перебралися у шість новозведених корпусів на Брест-Литовському шосе, споруджених у романському стилі під керівництвом академіка архітектури І.С. Кітнера.

Організатори сільськогосподарського відділення КПІ брали до уваги, що на той час воно було єдиним джерелом вищої сільськогосподарської освіти не лише в Київському регіоні, а й в усій Україні. Першим його деканом став магістр сільськогосподарства, дійсний статський радник, заслужений професор і завідувач кафедри зоотехнії М.П. Чирвинський, вчення якого ввійшло до скарбниці вітчизняної науки. До речі,

у 1905 р., після відновлення автономії вишів, він став першим виборним директором інституту. У 1908 р. деканом сільськогосподарського відділення обрали ординарного професора, видатного вченого-агронома П.Р. Сльозкіна, який читав курс лекцій із загального землеробства.

Почесним членом КПІ й лектором на сільськогосподарському відділенні був заслужений професор імператорського Московського університету К.А. Тімірязев. Його учень Є.П. Вотчал 30 років очолював кафедру ботаніки, створив при ній чудову лабораторію. Маючи чималий досвід роботи у фітофізіологічних лабораторіях Московського університету, Петровської землеробської та Лісової академії, Варшавського університету, ґрунтовно ознайомившись з організацією роботи лабораторій і дослідних станцій Відня, Інсбрука, Цюриха, Берна, Гейдельберга, Галле, Берліна, він уже з перших років перетворив її на центр еколого-фізіологічних досліджень. Саме К.А. Тімірязев започаткував школу українських ботаніків-фізіологів. Поряд з ним працювали його учні та однодумці, пізніше визначні вчені В.Р. Зеленський, В.В. Колкунов, М.К. Малошицький, І.М. Толмачов, О.М. Кекух, М.І. Орловський, О.О. Табенецький, І.Ф. Завгородній, П.Є. Ярошинський та ін.

Важливу роль у підготовці спеціалістів сільського господарства відігравала зоологічна лабораторія та зоологічний музей, створені під керівництвом Ю.М. Вагнера. Успішну роботу відділення важко собі уявити

без курсу проектування конструкції та експлуатації сільськогосподарських машин. Цей фах очолював молодий інженер-механік – професор К.І. Шиндлер, який мав вітчизняний і зарубіжний досвід конструювання та використання сільськогосподарської техніки. Його школа стала провідною в підготовці кадрів сільськогосподарського машинобудування. К.І. Шиндлер створив на Батіївській горі першу в Російській імперії станцію випробування сільськогосподарських машин і знарядь, яка до 1916 р. залишалася базою для навчально-практичної та науково-дослідницької роботи. А професор М.П. Чирвинський, якого вважають одним з основоположників вітчизняної зоотехнічної науки, створив лабораторію загальної зоотехнії та зразкову вівчарню. Крім того, діяли лабораторії часткового землеробства (професор П. Р. Сльозкін), загального землеробства (професор О.В. Ключаров), часткової зоотехнії (професор С.О. Іванов), лісовий кабінет, метеорологічна й ентомологічна станції та інші кабінети й служби.

Перший випуск – 32 учених-агрономів – відбувся в 1903 р. Головою державної екзаменаційної комісії був відомий вчений, почесний член популярного Київського товариства природодослідників Д.І. Менделєєв, який дав високу оцінку випускникам. Ознайомившись зі станом наукової й навчально-методичної роботи в інституті, у доповідній записці міністру фінансів він писав: "Я бачив більшість кращих лабораторій За-

хідної Європи, не кажучи вже про російські лабораторії вищих навчальних закладів, і вважаю, що лабораторії, кабінети й майстерні Київського політехніку вирізняються з-поміж усього мною баченого не лише сучасністю й багатством обладнання, а й різноманітними вдосконаленнями пристосувань, призначених для студентських занять, що особливо заслуговує на увагу".

Характерно, що провідні вчені сільськогосподарського відділення КПІ вважали, що навчальний процес повинен поєднуватися з науковою роботою. Цю тезу втілював у своєму судженні професор Є.П. Вотчал: "Викладати може тільки той, хто сам працює в науці".

Аналіз праць викладачів сільськогосподарського відділення КПІ дає підставу стверджувати, що вони приділяли увагу питанню про форми господарювання в аграрному секторі, підтримали століпінську аграрну реформу, здійснення якої мало забезпечити утвердження приватної власності на землю на хутірській основі. Водночас розробляли рекомендації щодо вдосконалення форм господарювання в поміщицьких маєтках.

Та прийшла велика руйна – Перша світова війна, яка призвела в зашпалі імперію революцію 1917 року. У цей час КПІ, як і багато інших вузів, не функціонував.

Усього за дев'ятнадцять дореволюційних років агрономічне відділення випустило 639 фахівців.

Закінчення на стор. 2

Закінчення. Поч. на стор. 1

У пору визвольних змагань

У 1918 р. КПІ був відновлений разом із сільськогосподарським (агрономічним) факультетом, де навчалися 44 студенти. Та в часи громадянської війни, коли влада постійно змінювалася, він працював з перервами.

У цей період Директорія – уряд Української Народної Республіки – підготувала закон про Київську сільськогосподарську академію – державну вищу школу, яка мала підпорядковуватися Міністерству земельних справ. Цей закон передбачав створення шести факультетів – агрономічного, лісового, межового, ветеринарного, інженерного, економічного, які поділялися на відділення, а навчання мало здійснюватися українською мовою. Проте розрив у війні і ліквідація УНР не дали можливості в 1920 р. втілити цей задум у життя.

Доба радянська

Громадянська війна – вже історія. І навесні 1921 р. КПІ знову працював. А з ним і агрономічний факультет, де навчалось 194 студенти. Саме на його базі у 1922 р. при КПІ було створено Київський сільськогосподарський інститут (КСГІ) з 4 відділеннями – зоотехнічним, економічним, сільськогосподарського машинознавства та землеробським, який за якийсь рік став самостійним вищим навчальним закладом. Він поступово розширювався, і вже на початку 1930 р. в Голосіїві було збудовано чотири навчальні корпуси, два житлові будинки (які функціонують і нині), три студентські гуртожитки та допоміжні будівлі, а до інституту входило вже кілька факультетів – організації сільського господарства, лісоінженерний, механізації сільського господарства, агрохімії і ґрунтознавства, меліоративно-гідротехнічний, культурно-технічний, робітничий – плюс агропедагогічне відділення та навчальні господарства і випробувальні станції.

У комплексі КСГІ в 30-х роках сформувалися і розпочали свою діяльність агрохімічний інститут, інститут механізації та електрифікації сільського господарства, агроінженерний інститут цукрової промисловості, інженерно-економічний інститут сільського господарства, зоотехнічний та агропедагогічний інститути, реорганізовані згодом у самостійні науково-дослідні інститути або факультети Київського СГІ (до речі, повернення цієї назви – Київський сільськогосподарський

... Йому вже добре за століття, а він ще й досі молодий

інститут – в кінці 1934 р. домігся директор Київського агрохімічного інституту І.С. Миронівський.

А зараз на мить повернімося назад, у часи, коли до складу Російської імперії входила Польща. Повернімося, аби зрозуміти, як у структурі нинішнього НУБіП України з'явився один з його кращих навчально-наукових інститутів – лісового і садово-паркового господарства.

Його попередник – Київський лісгосподарський інститут – бере витоки з Варшавської лісової школи, яка приєдналася до Інституту сільського господарства і лісівництва в Маримонті (Польща) у 1840 р. Згодом (1862 р.) цей інститут перевели до м. Ново-Олександрії (нині м. Пулави, Польща). Науковим керівником навчального закладу в 90-х роках XIX століття був відомий вчений-природодослідник професор В.В.Докучаєв. На початку Першої світової війни лісовий факультет переведено до Харкова, а в 1921 р. він увійшов до складу Харківського сільськогосподарського інституту. У вересні 1930 року за рішенням уряду України відбулося об'єднання лісового факультету ХСГІ та лісоінженерного факультету Київського СГІ, і на їх основі створено Український лісотехнічний інститут. За шість років він трансформувався в Київський лісгосподарський інститут (КЛІПІ) з одним лісгосподарським факультетом, на якому навчалися близько 650 студентів.

У 1954 р. Київський сільськогосподарський інститут було об'єднано з Українським лісгосподарським інститутом в єдиний навчальний заклад – Українську сільськогосподарську академію (УСГА). У 1957-1962 рр. вона входила до складу Української академії сільськогосподарських наук як її навчальна частина. Саме в цей час до її структури введено Київський ветеринарний інститут, який з 1920 р. починав свою роботу як ветеринарний факультет Київського політехнічного інституту, а з 1921 р. функціонував уже як самостійний Київський ветеринарно-зоотехнічний інститут. З 1930 р. діяв Київський ветеринарний інститут.

З 1962 р. Українська сільськогосподарська академія перейшла в підпорядкування Міністерства сільськогосподарства СРСР і стала одним з найкращих галузевих вищих навчальних закладів Радянського Сою-

зу, що і засвідчив перехідний Червоний прапор ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ЦК ВЦСПС та ЦК ВЛКСМ, вручений у 1989 році колективу УСГА як переможцю соціалістичного змагання серед 108 вишів аграрного профілю. Недаремно ж у кінці 80-х рр. минулого століття саме йому було доручено допомагати та координувати діяльність зі створення сільськогосподарського інституту в м. Пномпень (Камбоджа).

До вітчизняної наукової скарбниці навіки увійшли досягнення наукових шкіл професорів В.Ф. Пересипкіна (нові сорти ріпака та пшениці), П.Д. Пшеничного (розробка теоретичних основ і практичних рекомендацій щодо протейногого і мінерального живлення тварин), К.Б. Свечина (індивідуальний розвиток тварин), Д.Я. Василенка (проблеми розведення свиней), М.А. Кравченка (виведення нових порід великої рогатої худоби і коней), Г.О. Богданова (годовля сільськогосподарських тварин), І.О. Поваженка (проблеми ветеринарної хірургії), Г.О. Гімбельрейха (морфологія тварин), М.Ф. Гулого (механізми регуляції обміну речовин та продуктивності тварин), В.В. Нікольського (ветеринарна вірусологія), М.Т. Скородумова (ветеринарна терапія), О.К. Щербини (ветеринарна епізоотологія), С.Ю. Ярослава (фізіологія тварин), С.В. Баженова (ветеринарна фармакологія), І.І. Мартиненка (автоматизація технологічних процесів сільськогосподарського виробництва), М.П. Дядечка (біологічний захист рослин) та ін.

В 60-х - 80-х роках XX століття багато вчених УСГА було удостоєно високих урядових відзнак. Так, лауреатами Державних премій України в галузі науки і техніки стали М.К. Діденко, С.Х. Дука, М.Ф. Гулий, С.М. Кожевников, В.Ф. Пересипкін, О.А. Стрельцов, А.А. Рубашевський.

Зростаючи з незалежною Україною

У серпні 1992 р. на базі УСГА постав Український державний аграрний університет, якому постановою Верховної Ради України від 29 липня 1994 р. надано статус національного. З того часу він іменувався як Національний аграрний університет і перебував у функціональному управлінні КМУ.

Сучасної назви – Національний університет біоресурсів і природокористування України (НУБіП України) – набув у жовні 2008 року за постановою Кабінету Міністрів України. Цією ж постановою затверджено склад наглядової ради університету і внесено зміни та доповнення до його Статуту. Постановою Кабінету Міністрів України у 2010 р. Національному університету біоресурсів і природокористування України надано статус самоврядного (автономного) дослідницького національного університету. Звідтоді університет є закладом дослідницького типу, який провадить освітню, науково-дослідницьку, науково-інноваційну, навчально-виробничу та інформаційно-консультаційну діяльність, спрямовану на розроблення сучасних проблем науки про життя і навколишнє природне середовище, використання, відтворення та збалансований розвиток біоресурсів наземних і водних екосистем, запровадження новітніх природоохоронних агро- і біотехнологій, технологій відродження безпечності та родючості ґрунтів, енергозберігаючих агротехнологій, екологічного і правового менеджменту в сільській місцевості, здійснення моніторингу і контролю за дотриманням стандартів, якістю і безпекою сільськогосподарської продукції, продуктів її переробки та довкілля.

Сьогодні НУБіП України має у своєму складі 12 навчально-науко-

вих і 13 науково-дослідних інститутів, 20 факультетів, 3 науково-дослідні станції та 7 навчально-дослідних господарств, унікальну українську лабораторію якості і безпеки продукції АПК. До його структури входять Південний філіал "Кримський агротехнологічний університет", 12 регіональних вищих навчальних закладів І-ІІІ рівнів акредитації – Бережанський і Ніжинський агротехнічні інститути, коледжі – Ірпінський економічний, Немішівський агротехнічний, Заліщицький аграрний ім. Є.Храпливого, Мукачівський і Прибрежненський аграрні, Боярський екології і природних ресурсів, Кримський агропромисловий і Бахчисарайський будівництва, архітектури та дизайну плюс Кримський технікум гідромеліорації та механізації сільського господарства. Студентська сім'я університету – це 40 тисяч юнаків і дівчат. Професії і просто вічному, доброму, мудрому їх навчають знані викладачі і вчені, з числа яких практично щороку виходять лауреати Державної премії України в галузі науки і техніки, премій Верховної Ради України, Кабінету міністрів України, Президента України для молодих науковців. В аспірантурі і докторантурі навчається 650 чоловік.

Цей потужний навчально-науково-інноваційний комплекс, який заслужено вважається центром аграрної науки і освіти в Україні, спроможний готувати (і готує!) спеціалістів майже з усіх спеціальностей аграрної і природоохоронної сфери, лісового господарства та ветеринарної медицини, плідно співпрацює з багатьма науково-дослідними інститутами НАН і НААН України. А співпраця в межах GCHERA (див. статтю на стор. 3 – **Ред.**) відкриває нові перспективи.

Л. Лановик,
директор музею

УНІВЕРСИТЕТУ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

Пролітають роки, наче помахи віяла,
І столиця міняє обличчя своє.
Лиш незмінно стоїть на землі Голосієва
Славний виш – 115 вже літ йому є.

Не злякали похмурі фортелі історії,
Зніс реформи, війну, лихоліття.
Твердо йшов по навчальній своїй траєкторії,
Множив мудрість на довгі століття.

Хай же мудрості світло окрилоє нас,
Відкриваються нові простори.
О НУБіП України, тебе все не втомлює час,
І ростуть в тобі люди всі, сповнені віри..

Тож зростає і цвіте, наш великий НУБіП,
Пронеси крізь віки своє гасло,
Щоб почула країна й прислухався світ,
Щоби сонце науки не згасло..

Мар'яна Палагнюк, магістр економічного факультету

ЛЮДИ ТВОЇ, УНІВЕРСИТЕТЕ**Слово про першого ректора**

ресні 1953 року Павло Дмитрович переїздить до Києва, де очолює сектор тваринництва АН України та кафедру загальної зоотехнії Київського сільськогосподарського інституту. А коли на базі Київського сільськогосподарського і лісгосподарського інститутів постанала Українська сільськогосподарська академія, його призначено ректором новоствореного вузу. З відкриттям у 1957 році зоотехнічного факультету при навчальній частині Української академії сільськогосподарських наук (УАСГН) з'явилася кафедра годівлі сільськогосподарських тварин, яку професор П.Д. Пшеничний очолював до 1974 року.

У грудні 1956 року Рада Міністрів УРСР затвердила його дійсним

членом – академіком УАСГН, в якій він до грудня 1959 року обіймав посаду віце-президента, а в 1959 - 1962 роках – академіка-секретаря відділу тваринництва.

До наукової спадщини професора П.Д. Пшеничного належить оригінальний напрям розробки принципів і методів спрямованого виховання і стимуляції розвитку функцій живлення та обміну речовин у молодняку сільськогосподарських тварин, способи підвищення коефіцієнта корисної дії корму, питання вікової мінливості видових і господарських корисних ознак у тварин під впливом різного рівня годівлі та формування продуктивності сільськогосподарських тварин в онтогенезі. Результати наукових

досліджень вченого опубліковані більш як у 280 книгах, монографіях, статтях, рекомендаціях.

Павло Дмитрович приділяв велику увагу вихованню наукової зміни. Він підготував 22 доктори і 132 кандидати наук. Всього ж за 45 років педагогічної діяльності підготував близько 5 тисяч спеціалістів для сільського господарства – агрономів, учених зоотехніків, лікарів ветеринарної медицини.

Для становлення нашого вузу професор П.Д. Пшеничний зробив багато. І, віддаючи йому належне, у 2001 р. кафедри годівлі тварин та технології кормів НУБіП України присвоєно його ім'я.

І. Ібатуллин,
віце-президент НААН України,
М. Сичов,
професор кафедри годівлі тварин
та технології кормів
ім. П.Д.Пшеничного

Виповнюється 110 років від дня народження видатного вченого, заслуженого діяча науки України, першого ректора Української сільськогосподарської академії академіка П.Д. Пшеничного.

Павло Дмитрович пройшов довгий і плідний шлях від студента до академіка, одного з фундаторів української зоотехнічної наукової школи. Великий знавець світового та вітчизняного тваринництва, талановитий педагог П.Д. Пшеничний активно і результативно пропагував найновіші досягнення зоотехнічної науки і практики, формував широку мережу науково-дослідних установ у галузі тваринництва, забезпечуючи таким чином її майбутнє.

Випускник Харківського зоотехнічного інституту, він розпочав

ВИРОБНИЦТВО

Формула
успіху

Цього року виповнюється десять років співробітництва виробничого підрозділу університету – навчально-дослідного племінного птахозаводу ім. Фрунзе НУБіП України з компанією Хендрикс Дженетикс. Минулого року підприємство було нагороджено дипломом цієї компанії – за високі стандарти виробництва і кращі показники кросу Хайсекс.

НДППЗ ім. Фрунзе НУБіП України, що має 50-літню історію, – виконавець державної програми селекції у тваринництві і птахівництві. Це єдине державне підприємство, що зберглося, – племінний репродуктор II порядку з розведення яєчних курей кросу Хайсекс Білий і Хайсекс Коричневий. Його продукція займає 30 відсотків ринку України по реалізації добових курчат несучки. НДППЗ ім. Фрунзе НУБіП України також має статус племінного заводу з розведення великої рогатої худоби української червоної молочної породи.

– Сьогодні ми виробляємо 6,5 млн. добової курочки в рік, поставляємо свою продукцію в 20 областей України і експортуємо в Республіку Молдова, – говорить директор підприємства А.В. Прякін. – Наші фахівці беруть участь у багатьох міжнародних, державних і республіканських сільськогосподарських виставках і семінарах, проводять щорічні семінари-навчання по роботі із кросом Хайсекс із залученням голландських колег. Практика показує, що Хайсекс – найпродуктивніший сьогодні яєчний крос у Європі. Тож щороку оновлюємо батьківське стадо курей Хайсекс поставками з Нідерландів і Франції. Так, влітку цього року двома партіями чартерними рейсами були поставлено 86 тисяч голів птиці. Тобто підприємство забезпечене племінним ресурсом на найближчі роки.

Наше головне завдання як державного підприємства – поліпшити якість життя людей, які живуть і працюють у Фрунзе. У них повинні бути цікава робота і якісний відпочинок, бажання працювати і жити саме тут, тоді й виробничі завдання виконуватимуться.

Н. Чехлова

ЄДНАЙМОСЯ!

П'ятнадцять років поступу і звершень під прапором GCHERA

Виповнюється 15 років GCHERA – Глобальній конфедерації асоціацій вищої освіти та сільськогосподарських наук і наук про життя.

Уся світова спільнота сьогодні постала перед потребою вирішення глобальних проблем – забезпечити населення світу продуктами харчування і одночасно зменшити забруднення навколишнього середовища. Очікується, що до 2050 року населення планети Земля становитиме 9 мільярдів людей. Чи матимуть усі доступ до продуктів харчування? Чи вистачить для всіх прісної води? Наскільки безпечними будуть повітря, вода, ґрунт? Продовольча і сільськогосподарська організація ФАО ООН закликала країни світу до 2050 року підвищити ефективність сільського господарства на 60%.

Серед інших, існує два ефективних способи вирішення зазначених глобальних проблем – покращення підготовки висококваліфікованих спеціалістів і підтримка наукових досліджень для сфери сільського, лісового, рибного господарств та ветеринарної медицини. Політичні та економічні зміни в світі, що сталися протягом останніх років, здатні допомогти у вирішенні цих проблем.

Восени 1998 р. Національний аграрний університет відзначав свій 100-річний ювілей. У межах його проведення було організовано міжнародну конференцію "Глобалізація вищої аграрної освіти та науки: стан і перспективи на рубежі XXI століття", що зібрала майже 400 представників 30 країн – знаних у світі вчених і освітян. Саме те, що в одному місці зібралося так багато однодумців ледь не зі всіх куточків планети, і лягло в основу створення Всесвітнього консорціуму установ вищої аграрної освіти і досліджень у сільському господарстві (GCHERA), який народився в Україні – в стінах нашого університету. Тож це місце і дата назавжди залишаться на скрижалях історії.

Ініціаторами його створення стали три університети-організатори конференції – Університет штату Айова (Еймс, штат Айова, США), Національний аграрний університет, зараз відомий в світі як Національний університет біоресурсів і природокористування України (Київ), Берлінський університет ім. Гумбольдта (Німеччина). Першим президентом GCHERA було обрано очільника Університету штату Айова (США) професора Мартіна Жишке, а першим віце-президентом – ректора НАУ академіка Д.О. Мельничука.

Відтоді такі міжнародні конференції проводяться щодва роки в різних куточках світу і збирають все більше число учасників.

На другій конференції GCHERA "Вища освіта та дослідження в сільському господарстві та харчовій індустрії у XXI столітті" (м. Сан-Франциско, США, 2001 р.), в ході якої президентом консорціуму обрали академіка Д.О. Мельничука, ключовими питаннями обговорення були продовольча безпека та захист навколишнього середовища (це дві проблеми, які необхідно вирішувати одночасно), невідкладні рішення по міжнародній співпраці,

ефективне далекоглядне лідерство – ключ до вирішення цих завдань, дослідження та освіта як ключові елементи успіху.

У 1991-2003 рр. у суспільстві почали наростати проблеми якості та безпеки продукції сільського господарства, правового забезпечення цієї галузі виробництва, екологізації навколишнього середовища, сталого розвитку як суспільства, так і аграрного сектору економіки. Вони і стали темою розгляду на третій глобальній конференції GCHERA "Глобальні реформи вищої аграрної освіти і досліджень – відповідь на світові проблеми якості і безпеки сільськогосподарської і харчової продукції", що відбулася у вересні 2003 р. в Україні на базі Національного аграрного університету. Тоді було прийнято звернення учасників до усіх зацікавлених міжнародних організацій, університетів, наукових організацій та ділових кіл, широкої громадськості та зацікавлених груп суспільства, в якому були визначені основні завдання в посиленні ролі університетів світу у вирішенні таких проблем, як підвищення якості та безпеки сільськогосподарської продукції, екологізація усіх сфер аграрного сектору економіки на усіх етапах життєвого циклу людини, мінімізація шкідливого впливу від сільськогосподарської діяльності на довкілля, розвиток систем управління якістю в сфері аграрного виробництва, переробки і зберігання сільськогосподарської продукції, посилення долі гуманітарної підготовки фахівців, як фактора розвитку демократії та протистояння тероризму, наркоманії та інших негативних соціальних проявів у суспільстві, співпраця з світовими організаціями, які опікуються освітою та наукою – ЮНЕСКО, ФАО, USAID тощо.

Конференція визначила, що найважливішою метою реформування системи вищої аграрної освіти і досліджень як відповіді на сучасні виклики змін у природі і суспільстві має стати ідеологія сталого розвитку. Виходячи з цього, в основу реформ аграрної освіти (включаючи післядипломну) та наукових досліджень мають бути закладені інтереси сталого розвитку аграрного сектору економіки, розвитку сільських місцевостей та гуманізації суспільства.

Створення GCHERA та його активна діяльність мали величезне значення для розвитку нашого університету. Це дало нам можливість ознайомитись з системами вищої освіти в світі, знайомства із її лідерами, стажування у міжнародних дослідницьких центрах наших

наукових і науково-педагогічних працівників і студентів.

Четверта конференція GCHERA "Посилення місії університетів та дослідницьких закладів для сталого глобального розвитку" відбулася у 2005 р. у Китаї під головуванням президента консорціуму – віце-президента Університету Чжедзянг Йанг Ченга. Її ключові теми – реформування системи закладів вищої освіти та досліджень у сільському господарстві, переорієнтування дослідницької роботи для досягнення місії, міжнародна співпраця для підтримки глобальної місії університетів та дослідницьких закладів, розширення співпраці як компонент місії глобального розвитку.

П'ята глобальна конференція GCHERA – "Інновації та лідерство задля відповідних реформ у сільському господарстві" – відбулася у 2007 р. в Коста-Ріці під головуванням тодішнього президента консорціуму та очільника Університету EARTH Хосе Заглула. Її урочисто відкрив президент країни, лауреат Нобелівської премії за мир Оскар Аріас Санчез, який став почесним членом цієї організації. На конференції розглядалися питання лідерства, охорони навколишнього середовища та раціонального використання природних ресурсів, інновацій, підприємництва, взаємовідносини урядів та університетів.

Шосту конференцію GCHERA, що проходила в листопаді 2009 року в Найробі (Кенія) і працювала за тематикою "Продовольство, здоров'я і енергія: виклики для сталого сільського господарства", приймав Університет сільського господарства і технологій Йомо-Кенья, віце-канцлер якого професор Нік Ванджохі очолював консорціум протягом 2007-2009 рр. Більш як 250 представників багатьох країн світу, які обговорювали питання продовольчої безпеки, проблеми здоров'я, екологічні катастрофи, спричинені змінами клімату, сталий розвиток сільських територій тощо і основне – яким чином сучасні університети можуть і повинні відповісти на ці виклики сьогодення, вітали Президент Республіки Кенія Мвай Кібакі і прем'єр-міністр доктор Раїл Одінг.

Делегати конференції обрали на 2009-2011 роки нового керівника об'єднання – ректора Політехнічного університету Ла Саль-Бове Філіпа Шоке (Франція). Відповідно, цьому конференцію GCHERA приймала Франція. Тут розглядалися проблеми ключової ролі університетів аграрного спрямування у сталому розвитку природи і сільського господарства, обрано президента-електа консорціуму – ректора Російського дер-

жавного аграрного університету – Московської СГА ім. К.А. Тімірязєва професора В. М. Баутіна.

На засіданні виконавчого комітету консорціуму в Кенії почесний президент Д.О. Мельничук і нинішній президент GCHERA Філіп Шоке висловили ідею про об'єднання регіональних асоціацій університетів під егідою GCHERA. Її підтримали. Так на світ з'явилася Глобальна конфедерація асоціацій вищої освіти та сільськогосподарських наук і наук про життя. До її складу увійшли поважні регіональні асоціації всіх континентів планети. У Європі це Асоціація європейських університетів наук про життя (ICA), Рада ректорів провідних аграрних університетів держав-учасників СНД, у Північній та Південній Америці – Асоціація Land-grant університетів США (APLU), Асоціація канадських факультетів сільського господарства і ветеринарної медицини (CFAVM), Інститут міжамериканського співробітництва у галузі сільського господарства (PICA), у Африці – Регіональний форум університетів для розвитку у сільському господарстві (RUFORUM), Міжнародна асоціація директорів і деканів аграрних університетів франкофонних країн (CIDEFA), у Азії – Азіатська асоціація аграрних коледжів і університетів (AAACU), Індійська асоціація аграрних університетів (IAUA), у тихоокеанському регіоні – Асоціація президентів австралійських і новозеландських аграрних університетів. А це – практично всі найвпливовіші об'єднання аграрних університетів та університетів наук про життя.

Отже, в історії існування GCHERA відкривається нова сторінка, що дає можливість ще більше підвищити мобільність студентів, викладачів, дослідників у сфері аграрних наук і наук про життя, а для нашого університету – відкриває двері до нових освітніх та науково-інноваційних проектів.

І. Білоус

Від редакції. Сьогодні про події п'ятнадцятилітньої давності, коли на українській землі зародилося одне з найбільших освітньо-наукових об'єднань планети, нагадують три дуби, висаджені засновниками GCHERA, пам'ятний камінь в нашому університетському сквері і фото засновників на згадку.

МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ

Перспективи Вишеградської асоціації університетів

Делегація НУБіП України, який представляли співробітники ННІ бізнесу, взяла участь у річних зборах Вишеградської асоціації університетів, які проводилися в Мендель-університеті (м. Брно, Чеська Республіка).

Протягом року в рамках ВАУ було організовано міжнародний симпозіум "Стійкий розвиток та агробізнес", Вишеградська літня школа 2013 EURUS AGRI "Наука про продовольство та харчування людини, агробізнес та інновації", вийшов друком міжнародний науковий журнал "Вишеградський журнал з біоекономіки та сталого розвитку" тощо. Так, у згаданій літній школі, яка проводилася в два етапи (перший – в Словацькому аграрному університеті м. Нітра та Університеті природних ресурсів і наук про життя, Відень, Австрія), другий – в Російському державному аграрному університеті – МСХА імені К.А. Тімірязєва та Санкт-Петербурзькому державному аграрному університеті, Росія), взяла участь представники 17 університетів 8 країн, в т.ч. НУБіП України.

Під час зустрічі були запропоновані ряд заходів та узгоджена діяльність на 2013-2014рр. Зокрема, йшлося про подальше видання науко-

Наша довідка. Вишеградська асоціація університетів (ВАУ), членом якої є НУБіП України, була створена в рамках стратегічного проекту "Стійкість в агросекторі країн Вишеградської четвірки (V4) і співпрацюючих регіонів", який координує Словацький аграрний університет а(м.Нітра) за підтримки Міжнародного фонду Вишеградської групи. Сьогодні до асоціації входить 49 університетів з різних країн світу. Основна мета ВАУ полягає в налагодженні спільної співпраці університетів-партнерів з метою забезпечення якісної освіти і наукового середовища, яке буде сприяти розвитку більш тісної співпраці між країнами Вишеградської групи та співпрацюючих регіонів в контексті сталого розвитку.

вого журналу, організацію чергової міжнародної літньої школи – з питань сталого розвитку та управління водними ресурсами, яка буде проведена в два модулі (у Словацькому аграрному університеті та Гамбурзькому університеті прикладних наук, Німеччина), "круглий стіл" в комісії Європейського Союзу з питань сільського господарства і розвитку сільських територій щодо зовнішнього співробітництва ЄС, V4 і Південносхідного партнерства, Дунайського регіону ЄС з питань стратегії, презентація діяльності ВАУ, науково-дослідних ініціатив, презентацію нового проекту "ВАУ для молоді", місія якого – створення "мосту" між студентами та менеджментом університету, пропозиції щодо участі в Зеленій Університетській платформі, ініційованій Європейською торговельною академією (Німеччина), запровадження нагород ВАУ (до складу комісії увійшов і ректор НУБіП України академік Д.О. Мельничук) за значні досягнення в галузі освіти, науки і досліджень, активну міжнародну співпрацю, просування Вишеградської асоціації університетів та інші заходи на підтримку її ідей, фінансову підтримку організації.

Т. Камінська,
декан економічного факультету

Днями в Університеті Святого Іштвана в (м. Гюдьоло, Угорщина) за підтримки Вишеградської асоціації університетів пройшов перший симпозіум її аспірантів "Багатофункціональність та регіональний розвиток", у якому в числі молодих науковців провідних університетів країн Європи, Африки, Росії та США були і представники ННІ бізнесу НУБіП України.

Вони розглянули питання розвитку сільського господарства, регіонального розвитку, сталого розвитку агробізнесу та туризму, економічного зростання, технологій та оточуючого середовища, маркетингу, біотехнологій та сталого розвитку, продовольчої безпеки, створили Асоціацію студентів університетів Вишеградської асоціації університетів (VUA Youth).

Д.Кирилюк, аспірант

ЗНАЙ НАШИХ!

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ № 316/2013-рп
Про призначення грантів Президента України для підтримки наукових досліджень молодих учених на 2013 рік

Відповідно до статті 1 Указу Президента України від 9 квітня 2002 року №315 "Про додаткові заходи щодо підтримки молодих учених" (зі змінами, внесеними Указом від 16 травня 2008 року №444) та Указу Президента України від 24 грудня 2002 року №1210 "Про Положення про порядок надання грантів Президента України для підтримки наукових досліджень молодих учених".

1. Призначити на 2013 рік гранти Президента України таким молодим ученим:

... **БРОВАРЦЮ Олександрю Олександровичу** – 1984 року народження, кандидатів технічних наук, старшому викладачеві Національного університету біоресурсів і природокористування України для проведення наукового дослідження "Розробка сучасних систем моніторингу стану сільськогосподарських угідь"...

4 жовтня 2013 року

Президент України Віктор ЯНУКОВИЧ

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

Науковий парк "Стале природокористування та якість життя": від планів – до їх реалізації

Для розвитку науково-технічної та іноваційної діяльності, ефективного та раціонального використання наявного наукового потенціалу, матеріально-технічної бази, комерціалізації результатів наукових досліджень і їх впровадження на вітчизняному та закордонному ринках на базі університету створено науковий парк НУБіП України "Стале природокористування та якість життя". Про основні принципи його створення та функціонування - наша розмова з директором С.О. Шенелевим.

– Сергію Олександровичу, чим обумовлена необхідність створення такого підрозділу?

– Сьогодні вихід із фінансової кризи національної економіки потребує від менеджерів усіх ланок не лише вміння антикризового управління, але й забезпечення її переходу до сталого інноваційного розвитку, загальна концепція якого передбачає необхідність опосередкованого балансу між задоволенням сучасних потреб і захистом інтересів майбутніх поколінь, зокрема їх потребу в безпечному і здоровому довкіллі.

Сталий інноваційний розвиток – це науково, технологічно, економічно, соціально і екологічно збалансований розвиток певних територій і населених пунктів, розташованих на них. Його основна мета – узгоджене і науково обґрунтоване формування та функціонування їх економічного, соціального, екологічного складників на основі раціонального використання всіх видів ресурсів – природних, трудових, виробничих, науково-технічних, інформаційних тощо.

Розвиток сучасного суспільства значною мірою визначається наявністю і ефективністю інноваційних процесів, що відбуваються у ньому. Саме вони обумовлюють перетворення результатів науково-дослідних робіт у нові продукти, технології, послуги. Сьогодні у світі одним з найбільш ефективних механізмів реалізації такого перетворення є різні інноваційні структури і, насамперед, науково-технічні зони з широким їх спектром – наукові парки, технопарки, технополіси та інші.

Сьогодні, на жаль, такі інноваційні структури в Україні ще залишаються проблемними і не виступають ефективним інструментом впливу на розвиток інноваційних процесів та економіки загалом. А ми спробуємо покласти цьому край, не будучи при цьому Сізіфом, який задушно, та й марно тягав камінь.

– Що, власне, представляє собою науковий парк?

– Це організація, керована фахівцями, які прагнуть підвищення діяльності своїх партнерів, впроваджуючи культуру інновацій і підвищення конкурентоспроможності супутніх підприємств і установ, заснованих на знаннях. Щоб досягти цього, науковий парк має керувати потоком знань і технологій між університетами, науково-дослідними інститутами, компаніями і ринками, сприяти створенню і росту компаній, заснованих на інноваціях, втілюючи наукові досягнення в економічні процеси шляхом створення новітніх технологій.

– Які основні принципи його функціонування?

– Їх можна перелічити на пальцях двох рук. По-перше, це створення нових видів інноваційного продукту та заходи щодо їх комерціалізації, організація та забезпечення виробництва наукоємної, конкурентоспроможної на внутрішніх і зовнішніх ринках інноваційної продукції. По-друге, інформаційно-методичне, правове та консалтингове забезпечення засновників і партнерів наукового парку, надання патентно-ліцензійної допомоги. По-третє, залучення студентів, випускників, аспірантів, науковців та працівників університету до розроблення і виконання проектів наукового парку, підготовка, підготовка та підвищення кваліфікації спеціалістів, необхідних для цього ж. По-четверте, сприяння розвитку та підтримка малого інноваційного підприємництва, залучення і використання ризикового (венчурного) капіталу та підтримка наукоємного виробництва. По-п'яте, захист та представництво інтересів засновників і партнерів наукового парку в органах державної влади та місцевого самоврядування, у відносинах з іншими суб'єктами господарювання під час організації та виконання проектів

наукового парку в межах, визначених його установчими документами. Ну і, нарешті, – це розвиток міжнародного і вітчизняного співробітництва у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності, сприяння залученню іноземних інвестицій, виконання інших функцій, не заборонених законодавством.

– Про щось конкретне вже можна говорити?

– Так, на сьогодні науковий парк НУБіП України вже співпрацює з відомими вітчизняними компаніями і компаніями Європи та США – "AMACO", "John Deer Ukraina", Інститутом досліджень аграрної та продовольчої політики Університету Міссурі, "Pioneer Hi-Bred Int'l Inc", "Carmac Group SRL" (Італія), Національним центром аграрної та продовольчої політики Державного департаменту США, ТОВ "Козьмарська карта" (Україна) та іншими.

Думаю, студентство дуже зацікавить проект ТОВ "Модуль Юг" (Україна), який дозволяє за якихось 60 днів поставити сучасний кампус з міні-гуртожитками на 50 кімнат, а викладачів і співробітників – зведення університетських будинків відпочинку на територіях відокремлених навчальних підрозділів в АР Крим, до якого ми приступаємо уже в цьому році.

Ми готові вислухати кожного, у кого визріла конкретна перспективна ідея. І, якщо вона заслуговує на увагу, – сприяти ініціатору у її реалізації. А це – не малі гроші. Тож запрошуємо трудовий колектив та студентство НУБіП України до плідної співпраці, активного вирішення сучасних проблем і прийняття рішень, які існують в галузі освіти та наукових досліджень аграрної сфери. А керівний склад наукового парку прийме та уважно розгляне всі пропозиції, проекти, бізнес-плани, досягнення та інформацію про майбутні програми.

Інтерв'ю провела І.Білоус

НАУКОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ

У нас під ногами золото, а ми дивимось у небо
і заздимо Європі...

Творча технічна спільнота України нещодавно відзначила професійне свято – День винахідника і раціоналізатора.

За рейтингом, складеним агентством Bloomberg за семи показниками, Україна, завдяки рівню освіти та патентній активності, посіла 42 позицію серед 50 інноваційних країн.

Про інноваційний чинник та інтелектуальну власність

За умов становлення ринкової інфраструктури економічний потенціал усіх промислово розвинених країн світу визначається суттєвим зростанням ролі науки і техніки у виробництві. На сьогодні саме інноваційний чинник визначає сучасний розвиток і гарантує економічну безпеку вищих навчальних закладів.

Національний університет біоресурсів і природокористування України є провідним серед закладів з найвищою винахідницькою активністю. За даними Державної служби інтелектуальної власності, у 2008-2012 роках НУБіП України подав 1477 заявок, Національний університет харчових технологій посів друге місце з 1166 заявками за п'ять років, а Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут" – третє: 1132.

За останній час наш виш, з урахуванням 2012 року, отримав 506 патентів на винаходи та корисні моделі. Тобто за статусом дослідницького навчального закладу (а це 50 патентів) ми значно перевищуємо цей показник.

Інтелектуальна власність у XXI столітті є основою отримання до-

даткових прибутків завдяки монополізованому використанню нових технологій, продажу ліцензій, патентів та інших продуктів творчої праці. Інновація визначається як кінцевий результат діяльності, втілений у вигляді нового впровадженого на ринку та удосконаленого технологічного процесу, що застосовується у практичній діяльності або в новому підході до соціальних послуг. Законодавство, що визначає права на інтелектуальну власність, базується на праві кожного володіти, користуватися і розпоряджатися результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності, які, будучи нематеріальним благом, зберігаються за його творцями і можуть використовуватися іншими особами лише за узгодженням з ними (крім випадків, визначених законом). Інтелектуальна власність НУБіП України скла-

Студенти технічного ННІ на акції Українського альянсу щодо боротьби з підробками і піратством

дається з промислової власності (винаходи, корисні моделі), сортів рослин, авторських і суміжних прав, авторських свідоцтв на службові твори, ліцензій.

Створювати і виробляти конкурентоспроможну продукцію не-

можливо без її патентно-правового статусу, аналізу діяльності конкурентів стосовно досліджуваного об'єкта і ситуації, що склалась на ринку щодо нього. Без цього неможливо також визначити фактич-

Закінчення на стор. 11

КОЛЕГИ

"АпіЕкспо-2013" без кафедри бджільництва
нашого університету уявити важко

В Києві пройшов XXXXIII міжнародний конгрес Апімондії, в межах якого величезну увагу привернула міжнародна виставка "АпіЕкспо-2013" – найпрестижніша і наймасовіша зустріч бджолярів світу в Україні. І це не випадково: нині українське бджільництво займає перше місце серед країн Європи і входить у четвірку кращих на світовому рівні.

У виставці взяли участь понад 6 тисяч представників бджільницької галузі зі 100 країн світу – провідні фахівці галузі, науковці, освітяни, апітерапевти, спеціалісти лабораторій і ветеринарних служб, міжнародних та національних організацій, пасічники – професіонали і любителі, виробники обладнання, бджільницького інвентарю, ветеринарних препаратів, різноманітної допоміжної продукції та просто симпатичні бджільництва і його солов'ячої продукції.

логії для підвищення продуктивності. Особливу увагу гості звертали на досягнення науковців з селекційної роботи з українською породою бджіл, її особливостей, а також якостей, роботи у сфері визначення якості продуктів харчування, зокрема меду. Українською лабораторією якості і безпеки продукції АПК впроваджено комплексне оцінювання якості меду на відповідність десяти нормативам, зазначеним у ДСТУ 4497:2005 Мед натуральний, проводяться дослід-

сприятливому середовищі лісового масиву відомий вчений В.А. Нестервдовський розпочав у колишньому Київському сільськогосподарському інституті наукову і освітню роботу, результати якої стали відомими і плідними для прогресу галузі.

– Бажання ознайомитися з кафедрою виявили понад 800 учасників конгресу з більш як 25 країн, – ділиться враженнями завідувач кафедри О.М. Лосев. – Найчисленнішими були делегати з Словаччини, Литви, Польщі, Іспанії, Іраку, Китаю, Танзанії. Делегатів з Данії очолював експрезидент Апімондії, який під час недавнього керівництва цією організацією приїздив до Києва, вже бував в університеті. Всі вони ознайомилися з експозицією, підготовленою до 90-річчя Голосівської дослідної пасіки, та працями її вчених різних часів, що побачили світ у книгах 2012 і 2013 рр., де знайшли відображення результати власних багаторічних досліджень працівників кафедри. Комплексне використання бджіл, одержання біологічно активних продуктів стало суттєвим напрямом підвищення продуктивності сімей. Багатьох цікавили на навчально-дослідній пасіці бджоли української породи і створений шляхом селекції тип Хмельницький, його генетичний паспорт. У нашому навчальному музеї увагу відвідувачів привернув перший у світі рамковий вулик, винайдений Петром Прокоповичем на Чернігівщині майже 200 років тому.

До конгресу кафедра підготувала і демонструє унікальну колекцію зразків меду, що їх представили пасічники з усіх природних зон України, розроблене обладнання і науково обґрунтовану технологію інструментального осіменіння бджолиних маток.

Цікаве і корисне спілкування сприяє поглибленню співпраці між бджолярами різних країн, зокрема шляхом обміну науковою інформацією, перекладу і видання книжок національними мовами.

В. Поліщук,
професор кафедри бджільництва
ім. В.А. Нестервдовського

"АпіЕкспо-2013" пройшла за участі щонайменше 300 організацій, підприємств та установ, серед яких належне місце займає НУБіП України. Кафедра бджільництва ім. В.А. Нестервдовського представила свої передові досягнення в галузі бджільництва, а також наукові розробки (всього до наукової програми в оргкомітет Апімондії для конкурсного відбору було подано 18 тез доповідей). Серед них – сучасні технології ведення бджільництва, наукові досягнення та розробки, які дають змогу визначити якість і безпеку продукції, нові матеріали і техно-

ження з визначення залишків пестицидів у меді та токсичності пестицидів для медоносних бджіл для реєстрації їх в Україні.

Учасники конгресу відвідали і Голосів. Нині тут, у складі Національного університету біоресурсів і природокористування України, діє єдина в країні кафедра бджільництва, де виникла наукова школа, здійснюється підготовка фахівців усіх освітньо-кваліфікаційних рівнів і науково-педагогічних кадрів, працюють аспірантура і докторантура. На її базі, точніше, ще у 1922 році на Голосівській дослідній пасіці, у

ЧАС І КНИГА

Історичний аспект наукової
бібліотеки університету

Шлях від сільськогосподарського відділення КПІ до дослідницько-го Національного університету біоресурсів і природокористування був непростим і багатограним. Не тільки факультети і кафедри формувалися в ті далекі 1920-1930 роки, а й книжкові фонди кожного інституту окремо – сільськогосподарського, ветеринарного, лісгосподарського.

Гортаючи сторінки наукових праць кожного з них, що були надруковані в той час, нам, бібліотечним працівникам, було цікаво знати, як формувалися книжкові фонди інституційних книгозбірень. Адже тоді в країні панували голод, розруха, нестача коштів, нестабільність. І разом з тим існували бібліотеки і поповнювалися їхні фонди!

В одному з номерів "Університетського кур'єра" (2008 р.) ми вже розповідали про бібліотеку Київського сільськогосподарського інституту та яку роль відіграв науковий гурток у створенні інституційної книгозбірні в 1903-1928 рр.

У другому томі "Записок Ветеринарно-зоотехнічного інституту", виданого в 1924 році, крім наукових статей та хроніки інститутського життя, багато уваги приділено формуванню та роботі інституційної книгозбірні, і наукового гуртка ветеринарного інституту в її роботі.

Ось що пишуть: "В жовтні місяці, за постановою Губпродсвіту інститутом одержано частину бібліотеки бувших Вищих Жіночих Курсів. Прийнято головним чином книги з галузі біологічних наук, а також довідники, енциклопедії, словники та книги з інших відділів, що мають відношення до тих наук, що викладаються в інституті. Одержано 7417 книг з різних галузей знань та 6863 випуски різних часописів. Книгозбірня інституту складалась до цього часу із 6991 книги, а разом з переданою частиною уявляє досить солідний заклад - 22 271 том, в якому студенти і професура мають змогу в значній мірі задовольнити свої науково-навчальні потреби. Проводиться інтенсивна робота по систематизації та каталогізації книг."

Інституту було передано будинок колишніх Вищих жіночих курсів, який було дуже зруйновано. За літо і осінь його відремонтували і "по останньому слову техніки устаткували приміщення для книгозбірні, а також кілька лабораторій".

В цьому виданні подається стаття О. Бондарчук та І. Скорик "Науковий гурток", в якій студенти, розповідаючи про творчий пошук молоді ветеринарно-зоотехнічного інституту, звертають увагу: "... Правління Інституту досить позитивно ставляться до гуртка і допомагають йому і роботою і навіть коштами. Наприклад, ветеринарній секції для проведення роботи по складанню бібліографічного покажчика затверджено Правлінням Інституту кошторис на 7 крб. 50 коп. на закупівлю 10 000 каталожних карток". Студенти звертають увагу на доцільність укладання бібліографічного покажчика, пояснюючи тим, що без нього витрачають багато часу, щоб відшукати потрібні матеріали, розкидані по різних виданнях. Професор Н. Марі у вступі до своїх "Основ патолого-анатомічної діагностики" пише про ті умови, в яких приходилось працювати ветеринарним науковцям. Добре, коли ветеринарний лікар живе у великому місті, де можна користуватися книгозбірнями, а як бути ветеринарному лікарю в районі, селі?

Крім того, як пише автор, "... дати ключ до існуючої літератури по ветеринарії, тобто скласти бібліографічний покажчик, бралася не одна наукова ветеринарна установа, не один науковець в галузі ветеринарії, але, на жаль, ця праця не була доведена до кінця". І тому студенти - члени наукового гуртка з підсекції наукового вивчення ветеринарії - взяли за цю роботу. А загальне керівництво здійснював професор М. С. Леонтович.

Тобто бібліотека відігравала значну роль у підготовці спеціалістів в галузі сільського господарства, а наукові гуртки допомагали студентам стати "справжніми ветлікарами, агрономами" не лише за дипломами.

Л. Положенко,
зав. інформаційно-бібліографічного відділу наукової бібліотеки

– Птахи для польоту даровано крила. А людині?

Саме з цим запитанням якось давно (о, скільки років з того часу пройшло!) звернулася сільська вчителька до своїх маленьких вихованців. І, не отримавши зрозумілої відповіді ні від кого, не розсердилася: ще прийде час для розуміння. Бо кого на щасливому порозі дитинства цікавлять такі високі матерії, як щастя людства чи сенс життя? От яблука у сусідському садку чи Гнідко на колгоспній стайні, який зачекався на иматок хліба з сіллю, – зовсім інша річ, зрозуміла і близька...

Але відклалося запитання вчительки в дитячу душу і, повернувшись зі школи, малий ще школярик звернувся до неньки:

– Що людині потрібно для польоту?

– Для польоту? – перепитала, анітрохи не здивувавшись, навчена нелегким життям жінка. – Багато чого. Розум. І совість. І бажання робити добро!

Слова ті впали на благодатний ґрунт. І сьогодні вчений із світовим ім'ям – Герой України, академік Національної академії наук України і Національної академії аграрних наук України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, генерал-лейтенант служби військової ветеринарної медицини, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат премії ім. В. Вернадського та міжнародної премії "Дружба", доктор біологічних наук, почесний президент Глобальної конфедерації асоціацій вищої освіти та сільськогосподарських наук і наук про життя, член вищої Ради при генеральному директорі ФАО ООН, почесний сенатор штату Луїзіана (США), ректор Національного університету біоресурсів і природокористування України професор Д.О. Мельничук – продовжує сповідувати отой простий життєвий принцип: робити добро. І вчить цьому двох синів, які успішно йдуть батьковою стежкою, і чотирьох онуків, для яких все тільки-но починається...

А починалося все 5 листопада 1943 року, коли на Черкащині, в селі Марійка Жашківського району, в простій селянській родині народився первісток Дмитрик. Там же пішов до школи, після закінчення якої жага до знань привела юнака на ветеринарний факультет Української сільськогосподарської академії. Навчаючись на "відмінно", захопився науковою роботою, якою займався у студентському науковому гуртку кафедри біохімії. Тоді ж з'явилися і його перші наукові праці.

Академію закінчив у 1964 році, набувши фаху ветеринарного лікаря. Працював на виробництві, навчався в аспірантурі на кафедрі біохімії ветеринарного факультету УСГА за спеціальністю "біохімія".

Учений ступінь кандидата біологічних наук Д.О. Мельничук здобув у 1968 році, успішно захистивши дисертацію. Працюючи асистентом кафедри біохімії УСГА, він і далі розробляв наукову проблематику, працював з ранку до пізнього вечора, оскільки відповідав за дослідження такої складної тематики, як регуляторна роль різних форм вуглекислоти у гетеротрофних організмів. Справа новаторська, мало хто у світі цим ще займався. До того, вона мала неабияке практичне значення, а тому була на контролі у державних структур.

Значну частину досліджень він проводив у відділі біосинтезу і біологічних властивостей білка Інституту біохімії ім. О.В.Палладіна АН УРСР, який довгі роки очолював його "хрещений батько" в науці академік М.Ф.Іл'їн. Саме там повною мірою розквітнув та утвердився науковий талант Дмитра Олексійовича. Його формуванню допомагала не лише дух науки, що панував у цих стінах. Велике значення мало постійне спілкування з вченими-корифеями світової наукової еліти в галузі біохімії – академіками О.В.Палладіном, Р.В.Чаговцем, Д.Л.Фердманом, В.О.Беліцером та іншими.

Після захисту дисертації керівництво Інституту біохімії НАН України запросило Д.О. Мельничука на наукову роботу – у вже добре

знайомий йому відділ біосинтезу і біологічних властивостей білка. Там він провів ряд блискучих наукових експериментів на субклітинних структурах з використанням радіоізоотопів, одержав нові наукові дані, які підтвердили не тільки регуляторну, а й субстратну роль вуглекислоти. Це відкриття на той час уже відомого вченого Д.О.Мельничука стало основою для створення нових ефективних препаратів, які широко впроваджені в медицину (карбостимулін) і тваринництво (карбоксилін МП-15 та МП-30). За розробку та налагодження виробництва і впровадження цих препаратів у народне господарство групи вчених на чолі з М.Ф.Іл'їном і Д.О.Мельничуком було присуджено Державну премію УРСР в галузі науки і техніки.

Докторську дисертацію Дмитро Олексійович захистив у 1974 році, коли йому виповнився лише 31 рік. Так він став наймолодшим доктором біологічних наук в колишньому СРСР. Здається, найважливішого в житті науковця досягнуто, але прагнення творити кликало до нових дій. Вчений активно виступає з науковими доповідями на міжнародних, всесоюзних та республіканських симпозіумах, з'їздах, конференціях, співпрацює з виробничниками та керівництвом міністерств і відомств. Вагомим здобутком в українській та світовій біохімії стала перша наукова монографія Д.О. Мельничука – "Роль вуглекислоти в регуляції обміну речовин у гетеротрофних організмів", яка містила найновіші експериментальні матеріали з цієї проблеми. Все це спонукало керівництво інституту створити лабораторію регуляції обміну речовин, яку й очолив Д.О.Мельничук. У 1979 році його обрано завідувачем кафедри біохімії Української сільськогосподарської академії (за сумісництвом), якою він керує і досі. Під його керівництвом були переоснащені навчальні лабораторії, запрошена до аспірантури талановита молодь – випускники факультету ветеринарної медицини. Так народжувалася Українська лабораторія якості і безпеки продукції АПК, еди-

на сьогодні в своєму роді. Дмитро Олексійович почав читати курс лекцій з такої непростой дисципліни, як біохімія з основами фізичної та колоїдної хімії. У 1984 році йому присвоєно звання професора кафедри біохімії. Того ж року, враховуючи неабиякий талант вченого, педагога та організатора, уряд УРСР призначає професора Д.О. Мельничука на дуже відповідальну посаду – ректора Української сільськогосподарської академії (нині відомої в світі як Національний університет біоресурсів і природокористування України). Вже через рік ректорства уряд СРСР доручив йому керівництво створенням і розбудовою сільськогосподарського інституту в Камбоджі, з яким успішно справився. За цей же період Вінницький феліал УСГА виріс до самостійного інституту, а згодом – і університету.

Цей етап діяльності Дмитра Олексійовича збігся з великими політичними змінами як у колишньому СРСР, так і в Україні. Курс молоді української держави на входження у світову співдружність та орієнтація на ринкову економіку зумовили суттєві зміни статуту й структури університету, його перехід до інноваційної політики, перегляд навчальних планів і програм з усіх спеціальностей, запровадження нових предметів, організацію нових навчально-наукових інститутів, факультетів, кафедр тощо.

На посаді ректора університету Д.О.Мельничук не обмежився адміністративною діяльністю. Дмитро Олексійович належить до числа українських вчених, наукові дослідження яких стали гордістю вітчизняної науки, знайшли визнання в багатьох університетах Європи та США. Основний напрям його наукової діяльності – вивчення молекулярних механізмів регуляції обміну речовин в організмі тварин і людей, пошук та розробка способів корекції їхніх порушень. Пріоритетність розробок вченого підтверджують майже 50 авторських свідоцтв та патентів на винаходи, численні рекомендації, прийняті для широкого впровадження в практику тваринництва та ветеринарної медицини України. Наш ювіляр підготував 12 докторів і 25 кандидатів наук. Він двічі обирався віцепрезидентом Української академії аграрних наук. Академік Д.О.Мельничук – автор та співавтор 2 монографій, 4 підручників. 3-під його пера вийшло понад 500 наукових праць, опублікованих в авторитетних наукових виданнях України, Росії, Німеччини, США. Зараз університет проходить акредитацію за освітніми стандартами Сполучених Штатів.

Провідну роль відіграв Д.О. Мельничук і у виході української освіти та науки на міжнародну арену. Сьогодні НУБіП України має офіційні договори про співпрацю з 119 провідними університетами та установами 30 країн світу, меморандуми про взаємовизнання систем освіти з можливістю отримання подвійного диплому з 7 визнаними університетами! А його ректор є почесним професором університету

НАШІ ЮВІЛЯРИ

Принцип трьох Д, або Крила для польоту

штату Айова (США), почесним доктором Берлінського ім. Гумбольдта (Німеччина) і Гентського (Бельгія) університетів, Російського державного аграрного університету – МСГА імені К.А. Тімірязєва, Астраханського технічного університету (РФ), почесним професором Варшавського і Люблінського (Польща) університетів і візним професором Токійського аграрного університету (Японія). З 2001 по 2003 рр. Д.О. Мельничук був президентом одного з найбільших освітньо-наукових об'єднань планети – Всесвітнього консорціуму установ вищої аграрної освіти і досліджень у сільському господарстві (GCHERA), і з честю представляв на цій високій посаді інтереси України. Зараз він залишається його почесним довічним президентом.

Важливою для університету є ініційована Д.О.Мельничуком співпраця з іноземними фірмами – "Джон Дір" (США), АМАКО та багатьма іншими, діяльність наукового парку, до якої теж залучено ці відомі бренди.

Наукова і адміністративна діяльність Дмитра Олексійовича гідно оцінені і в нашій країні, і за кордоном. Серед його державних нагород – "За трудову доблесть", орден Держави і Золота зірка Героя України, повний "бант" ордена "За заслуги". Уряд Російської Федерації

відзначив його орденом Ломоносова, а Франції – орденом "За заслуги".

А після одного з візитів до Сполучених Штатів він повернувся на Батьківщину почесним сенатором штату Луїзіана. Саме тоді і довелося йому познайомитися з своєрідним трактуванням державного герба України – тризуба – в одній з праць представника української діаспори в США: "Товори про людей добре, думай про людей добре, роби людям добро!". Такий собі принцип трьох Д. І подумалося, що ненька у своїй простій життєвій мудрості була таки права...

В.Обрамбальський

Про можливості НУБіП України розповіла популярна японська газета

Напередодні ювілею університету одна з найбільших за тиражем і найпопулярніших газет Японії – "Nikkei" – опублікувала інтерв'ю з ректором академіком Д.О. Мельничуком.

Як відомо, вчені-радіологи НУБіП України надавали і надають значну допомогу японським колегам в ліквідації наслідків аварії на АЕС Фукусіма 1. Тож Дмитро Олексійович розповідав про їх досвід по ліквідації Чорнобильської аварії, можливості нашого університету загалом і його Українського науково-дослідного інституту сільськогосподарської радіології зокрема.

民の健康管理に注意を払った方がいい。除染は人間が立ち入らなければならない場所だけに限定するのが望ましい」とも話す。

■「赤い森」の奇妙な発見

ただ、この指摘はそのままだにどこでもあてはめてよいものでもないだろう。放射性物質の沈着や移動の状況は、その土地の降水量や土壌の性質などによって異なる。福島などでは日本の科学者が森林を調べて、セシウムはやはり森林から外に移動しにくいとの結論を公表している。一方で、溪流の水を介して山あいの水田などに流出しているケースも知られている。地域の実態に即した対応が要る。

ガッシュ博士らは森の生物を調べるうちに奇妙なことに気づいた。「赤い森」と呼ばれる最もひどい汚染地のひとつで捕らえたネズミには事前の予想より突然変異が少ない傾向があったのだ。

周囲の放射線量を考えれば、もっとたくさんの突然変異が見つかるかもしれない。実験室の中で、汚染された森の中と同等の放射線を浴びせれば、ネズミのDNA(デオキシリボ核酸)には変異が生ずるのは間違いない。しかし自然界でとらえたネズミには変異が少ない。

なぜそうなのか。まず考えられるのは、試料の偏りだ。生きたまふ捕らえられるネズミは放射線による障害が少ないものだけに偏っている可能性がある。障害のあったネズミは死んでしまうので捕らえられる機会が少ない。

また自然界では何らかの理由で放射線による悪影響を修復する仕組みが強い可能性もある。

■現象解明へ福島大が研究参加の意向

「生命の設計図」と呼ばれるDNAの塩基配列が同じであっても、遺伝情報が異なる形で生物個体に現れることがある。従来の遺伝子の考え方とは違う遺伝情報の現れを研究する分野を、専門家は「エピジェネティクス」と呼ぶ。

ガッシュ博士らは汚染された森で見つけた現象がエピジェネティクスの考え方で解明できないかと考え、欧州連合(EU)から資金を得て、今年から4年がかりの研究プロジェクトを立ち上げた。欧州の科学者との共同研究だが、これに福島大学が参加の意向を示している。

岸田文雄外相は、8月下旬にウクライナを訪問しチェルノブイリ原発も視察した。ウクライ

ウクライナ国立生命環境大学のディミトリ・メリチュク教授

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

За тридцять років всякого було

115-річчя НУБіП України волею долі співпало з 70-річчям людини, яка очолює його майже тридцять останніх років і зробила з нього те, чим він є сьогодні, – відомим в Україні університетом, що зараз (єдиний на пострадянському просторі, і вдало!) вдало проходить у США міжнародну акредитацію, – Героя України, ректора академіка Д.О. Мельничука. Напередодні цієї знакової події ми зустрілися з ювіляром, аби він поділився найбільш пам'ятними моментами ректорства.

"Щербицькому в Україні суперечити не наважувався ніхто"

– Дмитре Олексійовичу, як у радянський час ставали ректорами?

– Хто як. Я, наприклад, зовсім не прагнув! Я тільки-но захистив докторську дисертацію і став тоді в СРСР наймолодшим доктором біологічних наук, коли мій учитель академік М.Ф. Пулій почав розмову про те, щоб передати мені свою директорську посаду в Інституті біохімії. Уже велися необхідні узгодження в ЦК Компартії України. Але людина припускає, а Бог вирішує.

Трапилося так, що в Українській сільськогосподарській академії дуже важко занедажував ректор і мою справу почали розглядати в іншому ракурсі, якого ніхто навіть і не передбачав. Вгадайте з двох разів, якому? Правильно, очолити академію (у якій у той час "на зморення" протистояли ректор і секретар парткому із залученням наукових угруповань – та ще ситуація!). Все, чого мені тоді хотілося, – це зупинити маховик призначення, залишитися "чистим" вченим-біохіміком. Та й не доріс я до посади ректора!

З тим і пішов до свого наставника. Максим Федорович зателефонував президентові АН України Борису Патону і висловив моє прохання. А вислухавши відповідь, на німе питання відповів: "Це вже не в моїх силах".

Потім були співбесіди в міській партії та всіх секретарів ЦК Компартії України, де я постійно запевняв, що не є підходящою кандидатурою. Але справа рухалася усе вище й вище, і якимось увечері пролунав телефонний дзвінок. Дзвонили з приймальні першого секретаря ЦК Компартії України, члена Політбюро ЦК КПРС: викликали на зустріч із Володимиром Щербицьким. Неділя в нього було звичайним робочим днем.

Рано-вранці я вже був там. Заходжу у довжелезний кабінет, в кінці якого сидить "сам". Піджак на спинці крісла якимось підсвідомо заспокоює.

Наша розмова затяглася: я все-таки не залишав надії залишитися в інституті, впирався з останніх сил.

Це при тому, що Щербицькому в Україні суперечити не наважувався ніхто, а тут якийсь молодий доктор наук! Але коли я знову "завів стару платівку", Володимир Васильович сказав:

– А от у мене на столі лежить список дуже шанованих у державі людей, які вважають, що Вам цю справа можна доручити. Порівняно з кожним з них Ви поки що ніхто. Хочете залишитися таким і в майбутньому?..

І простягає мені лист паперу – той самий список. Я уважно переглянув його і, помітивши оцінюючий погляд співрозмовника, відповів:

– Так, дуже шановані люди. Коли так – я згодний, але Вам із мною буде нелегко...

І в той же день виклав перед "першим" своє бачення виведення вузу з кризи: спеціальна постановою уряду України про розвиток академії на найближчі п'ять років з виділенням невеликої суми грошей – 46 мільйонів карбованців (що на той час становило майже 50 мільйонів доларів США!). Ну, і ще ряд інших офіційних та неофіційних домовленостей, які повинні були в корені змінити менеджмент навчального закладу, розвиток наукових досліджень, зменшити вплив з боку адміністративних, партійних і контролюючих органів мінімум на три роки. І все це ми одержали! Недарма Володимир Щербицький вважався людиною слова. До речі, саме він був категорично (і успішно) проти, коли наприкінці 80-х з Москви мені зробили пропозицію – обійняти посаду начальника управління вищої аграрної освіти Мінсільгоспу СРСР з наступним переходом у замміністра: він дуже не любив, коли Україна втрачала кадри. А мені вже й квартиру в Москві, на Голього, показували. Гарна квартира...

А потім були непрості колегії Міносвіти СРСР і Мінсільгоспу СРСР, співбесіда в Секретаріаті ЦК КПРС. Взагалі, цей процес розтягся на півроку, а вже в серпні 1984 року Українську сільськогосподарську академію очолив наймолодший у Союзі – сорокалітній – ректор, тобто я...

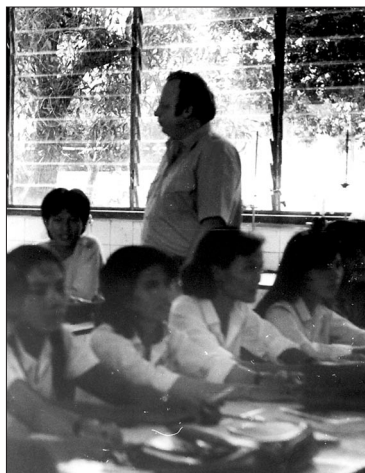
– А зараз, через майже тридцять років, не жалкуєте про свій тодішній вибір?

– Ніскільки. Наш університет сьогодні – лідер у своїй сфері освіти і науки, єдиний з українських, та й взагалі на пострадянському просторі, вишів, який першим проходить міжнародну акредитацію в США. Чи не дві третини наших студентів – а їх більше 40 тисяч, здебільшого це сільська молодь (і я кажу про це з гордістю, бо саме село – колиска і надія України!), навіть нині, коли повсюди панує комерціалізація, вчать за рахунок держави. Причому ми зустрічали розуміння в цьому плані завжди, хто б не стояв біля керма влади...

"А ви ноктюрн зіграли змогли б під звук, що створює бамбук?"

– З чого починалася міжнародна діяльність університету?

– "А ви ноктюрн зіграли змогли б на флейті ринв?" – так, пам'ятається, писав Володимир Маяковський. Як на мене, то дійсно простіше зіграти ноктюрн на цьому найнезвичайнішому з усіх інструментів, ніж створювати "з нуля" вищий навчальний заклад під звук, що створює бамбук в охопленій громадянською війною азіатській країні на тлі глобального політичного протистояння.

Мова про Камбоджу, вірніше, тоді ще Кампучію, де в Пномпені ми створювали Кампучійський сільськогосподарський інститут. То і був наш перший міжнародний проект, за який відповідав особисто я як ректор УСГА. Як і за життя багатьох наших колег, які відправилися зі мною туди. І це в буквальному значенні слова! Ну, що казати, коли вже після падіння залізної завіси на урядовому прийомі в одній з європейських країн до мене підійшов підтягнутий чоловік, потиснув руку і сказав, що ми... знайомі. Правда, через лінзу прицілу. Виявилось, він, у той час співробітник спецслужб, мав завдання ліквідувати керівників робіт по створенню тамтешніх сільськогосподарського і технологічного інститутів, зірвавши тим самим їх організацію. Сам першим, тобто зі мною, не вдалося! А от другому доля не посміхнулася: ректора з усією його командою, яка опікувалася технологічним інститутом, розстріляли прямо біля "рафіка", яким вони виїздили на роботу...

Я вже не кажу про змій у ліжку. А що вже довелося пережити нашим колегам, які працювали там роками!..

А сільгоспінститут ми таки створили, і до розпаду Союзу зробили два випуски фахівців, які були там на вагу золота...

Як радянський орден реноме університету врятував

– Знаковою віхою в історії університету стало святкування на найвищому рівні його 100-річчя. Кажуть, якісь закулісні події ледь не зірвали це свято?

– Ті підвали, які набагато вкоротили мені віку, я буду пам'ятати завжди. Увечері дзвінок по телефону, по урядовій "вертушці". Знімаю трубку.

– Дмитре, що ти там накоїв, що Президент скасував святкування 100-річчя університету? – чую схвильований голос президента Національної академії аграрних наук Олексія Созінова.

– Нічого, – відповідаю, а в само-го вже душа не на місці.

– Як це нічого, коли я тільки що від Бориса Євгеновича (президента АН України Б.Є. Патона. – Ред.), а він почує це від Леоніда Даниловича...

Уявіть собі людину, що стоїть на краю айсберга, який стрімко тоне і відчуває, як опора йде з-під ніг. Уявили? У ті хвилини я дуже нагадував ту людину. Поява цієї, ну, дуже неприємної новини, пояснювалося просто: один з "доброзичливців" (які були, є й, на жаль, ще будуть), повідомив Президента України Кучми "новину": Національний аграрний університет зовсім не нараховує столітньої історії, а його ректор підтасував факти.

Що робити? До часу "Ч", коли повинне розчатися свято, всього трохи більше доби. Увесь світ уже знає, гості з Америки, Європи хто вже в Києві, а хто от-от повинен прибути. А тут таке!..

Віхав за місто – у поле. Я все-таки в селі народився і виріс, і там мені з дитинства легко дихається й думається. Але й воно виходу не підказало. Стомлений переживаннями, поїхав додому. Ніч була такою темною, як і моя тодішня безнадія. І саме ніч, нібито зглянувшись, послала в мозок імпульс надії. Недарма ж зароджувався день, відомий у народі як Віри, Надії, Любові і матері їх Софії.

Дивлюся на годинник, а там – четверта година, на вулиці ледь благословляється. Телефоную Галині Талимонівні Шевченко, яка тоді керувала відділом кадрів і паралельно займалася тим, що сьогодні називається документообігом. Нічого, думаю, така справа, нехай вибачає. Хто ж може знати, якщо не вона, одна з найстарших робітниць університету, його "ходяча енциклопедія"?

– Добрий ранок, – намагаюся згадати враження від над раннього дзвінка.

– Який ранок, ніч надворі, – не дивується вона, от що значить

життєва школа. – Кажіть, що сталося і що мені робити?..

Так ми вдвох, ні світ – ні зоря, почали робочий день. Одні на той час в університеті. Зайшли в музей і почали шукати документи про 50-річчя Київського сільськогосподарського інституту – попередника Української сільськогосподарської академії і, відповідно, університету – і присвоєнню вузу із цієї нагоди ордена Трудового Червоного Прапора. Знайшли! І ще – оригінал Указу Президії Верховної Ради СРСР з цієї нагоди за підписом її глави М. Шверника і секретаря А. Горкіна від 9 жовтня 1948 року, а з ними – привітальну телеграму самого Сталіна, без схвалення якого такі рішення не приймалися: "... за заслуги та у зв'язку з 50-річчям сільськогосподарського інституту".

Для наших опонентів факт просто вбивчий. Тільки от як його, цей факт, донести до Президента? А на годиннику вже скоро шість. Темно, але країна вже прокидається до роботи, а з нею і її керівник, який приїжджає в робочий кабінет досить рано. Тобто не можна гаяти жодної хвилини. Як колега колезі, зателефонував начальникові академії Служби безпеки України В'ячеславу Титаренку (ми були членами Московського райкому партії Києва, і я міг собі дозволити таку вільність у винятковому випадку).

– Роби, що хочеш, але я повинен передати Президентові деякі документи для детального ознайомлення!..

Не знаю, на які вже важелі він натискав, але ці папери керівник держави одержав і відзначив, що в них помилки бути не може. Треба сказати, що Леонід Данилович свою попередню точку зору змінив відразу. І віддав розпорядження: святкування сторіччя Національного аграрного університету залишається в силі. А ректорові попросив передати, що на святкуванні він буде не дві години, як планувалося протоколом, а увесь день.

Уся ця епопея тривала, нагадаю, з 9-ї вечора до 8-ї ранку. Тобто всього одинадцять годин. Але яких!..

Офіційна частина свята проходила як у стінах університету, так і в Національному палаці "Україна". Крім Президента, на ній були також голова Верховної Ради, прем'єр-міністр, депутати, міністри і багато високих іноземних гостей, які представляли провідні університети та наукові установи планети (до речі, більшість з них згодом стали членами GSCHERA). Сказати, що вони були вражені таким рівнем прийому, – було б не зовсім вірно. Вони були шоковані!..

Ось так державна нагорода – радянський орден Трудового Червоного Прапора – врятувала реноме університету через цілих піввіку...

В. Обрамбальський

Новопризначеного ректора колективу академії представляє секретар ЦК КПУ Іван Мозговий

КОМПЛЕКС НУБІП УКРАЇНИ

професор В.В. Коваль,
директор інституту:

Історія інституту тісно переплетена з історією становлення інформаційної інфраструктури в університеті, Україні і світі в цілому.

Важливим напрямом діяльності інституту є підготовка кадрів для інформаційно-аналітичного забезпечення галузей економіки України. Навчальний процес спрямований на підготовку фахівців у галузі комп'ютерних наук та економічної кібернетики за освітньо-кваліфікаційними рівнями "бакалавр" та "магістр". Напрямок підготовки "Економічна кібернетика" є унікальним поєднанням комп'ютерних і економічних дисциплін, що забезпечує можливість роботи в різних сферах економіки без здобуття додаткової освіти і перепідготовки. Випускники цього напрямку є професійними економістами, які досконало володіють інформаційними технологіями, навичками управління трудовим колективом та ведення підприємницької діяльності. Випускники напряму підготовки "комп'ютерні науки" працюють на посадах інженера-програміста, адміністратора локальних і корпоративних мереж, фахівців з проектування і розвитку інформаційних та автоматизованих систем, систем штучного інтелекту та експертних систем, Web-дизайну.

Для практичного навчання студентів залучаються спеціалісти провідних світових виробників технічного та програмного забезпечення. Зокрема, корпорація IBM в Україні відповісно до програми "Академічні ініціативи IBM" проводить на факультеті комп'ютерних наук і економічної кібернетики постійно діючі навчальні семінари та курси підвищення кваліфікації. Розпочато впровадження у навчальний процес програмного забезпечення компаній Apple, MicroStrategy, Sun, IBM,

навчально-інформаційного порталу (moodle.nubip.edu.ua), який містить електронні навчальні курси для студентів 12 навчально-наукових інститутів, електронного архіву навчально-методичних матеріалів (<http://elibrary.nubip.edu.ua>), електронних середовищ колективної роботи (<http://agrowiki.nubip.edu.ua>), у якому науково-педагогічні працівники та студенти розміщують тематичні статті за проблемами наукових досліджень, стандарти (кодекс Аліментаріус, ISO, COV, DSTU). Крім того, фахівці центру забезпечують підвищення кваліфікації викладачів, керівників та використання ІКТ у навчальному процесі через організацію та проведення семінарів-тренінгів, майстер-класів, он-лайн та оф-лайн консультування.

Телевізійний центр забезпечує запис та монтаж відеоматеріалів для навчального та культурно-виховного процесу, інтеграцію мультимедіа контенту в систему інституційних електронних ресурсів, створення, розміщення та управління мультимедійним контентом на відсереді (<http://video.nubip.edu.ua>).

Науково-дослідний інститут інформаційних технологій у природокористуванні, який входить у структуру ННІ, об'єднав наукову роботу дослідних та інноваційних лабораторій. За перші роки діяльності його фахівці провели дослідження та завершили ряд прикладних ІТ-розробок. Так, розроблено інформаційну систему моніторингу інфраструктури аграрного ринку з геопросторовою прив'язкою (золота медаль "Агро 2012"), програмну систему інформаційно-аналітичного забезпечення виробників у галузі рослинництва з використанням геопросторових даних (диплом "Агро

раїни та сільського населення до 2015 р., адаптовано дистанційний курс IMARK з технологій управління цифровими документами, підготовлено нові магістерські курси, які базуються на використанні сучасних світових інформаційних ресурсів. Виконуються наукові дослідження за гострозрахунковими та ініціативними тематиками, зокрема, "Розробка інформаційних технологій аналізу впливу світового ринку на стан продовольчої безпеки України", яка охоплює 2012-2014 рр.

Рік тому створена проблемна науково-дослідна лабораторія інформаційно-комунікаційних технологій, займається дослідженнями з побудови Національної синхронізованої інформаційної системи України. Вона забезпечить якісною синхронізацією об'єкти агропромислової, природоохоронної та інших галузей економіки країни, насамперед за рахунок інтеграції процесів надання різноманітних послуг, що базуються на сучасних технологіях наносекундного діапазону та використанням прецизійних пристроїв вітчизняного виробництва. Здійснено випробування пристрою GPS-моніторингу синхронізованої наносекундного діапазону, виконано статистичний аналіз передавання сигналів точного часу протоколу IEEE-1588 на базі корпоративної IP-мережі НУБІП України, розроблено пропозиції щодо гармонізації стандартів протоколу передавання сигналів точного часу РТР.

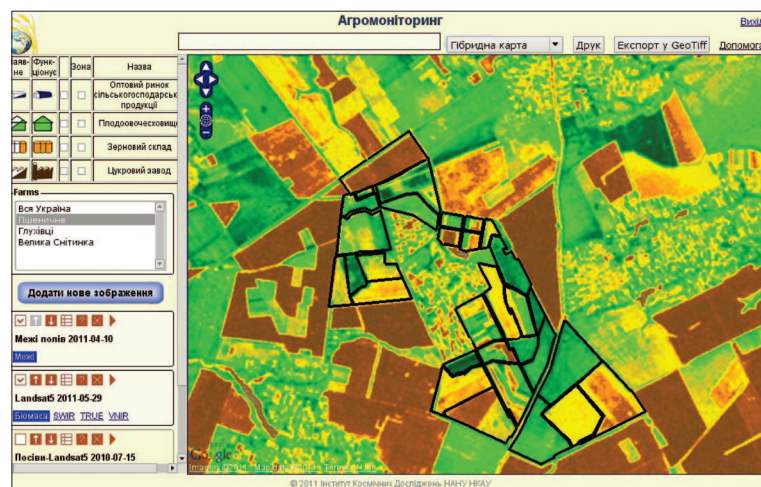
У 2011 р. завідувач кафедри технологій програмування професор А.Ю. Шелестов отримав грант Президента України для здійснення наукових досліджень впливу змін клімату на продовольчу безпеку та створення геоінформаційних сервісів прогнозування надзвичайних ситуацій в сільському господарстві. Автор цих рядків – претендент на здобуття Державної премії України в галузі науки і техніки 2013 року, представлений до цієї відзнаки за створення системи управління національною інформаційно-комунікаційною інфраструктурою.

Серед цікавих інноваційних розробок, які впроваджені і вже отримали заслужене визнання, – інформаційно-аналітична система моніторингу соціально-економічного розвитку АПК України (<http://monitoring.agroua.net/>). Це програмно-аналітичний комплекс моніторингу об'єктів аграрного ринку на основі веб-технологій, яка дозволяє проводити структурний аналіз складу та розташування об'єктів інфраструктури АПК, а також перелік характеристик щодо них. Результати представляються максимально інформативно з використанням картографічного сервісу. Ця розробка, відзначена золотою медаллю виставки "Агро-2012", дозволила розробити ефективну модель системи накопичення, відображення та комплексного аналізу соціально-економічної інформації про стан агропромислової та природоохоронної галузей на основі використання програмної платформи бізнес-аналітики Microstrategy.

Реальним вкладом інституту у покращення доступу до аграрної інформації є і створення Інтернет-порталу "Аграрний сектор України"

2012"), створено геопортал НУБІП України з набором геоінформаційних сервісів. Проводяться наукові дослідження в межах напрямків Державної програми – "Створення системи інформаційно-аналітичного забезпечення органів державного управління та сільськогосподарських структур з представленням даних у геопросторовому середовищі", "Розробка теорії побудови систем управління агропромисловим виробництвом з біотехнічними об'єктами і особливостями природних збурень", "Розробка інформаційних технологій отримання даних полігонних та дистанційних вимірювань для оцінки стану сільськогосподарських культур".

В координації з FAO завершено кілька проектів. Зокрема, розроблено Стратегію розвитку інформаційного забезпечення АПК Ук-

АгроUA.net (<http://agroua.net/>). Мета його створення – розробка універсального та всебічного інформаційного ресурсу для задоволення потреб у аграрній інформації довідкового, технічного, технологічного, економічного, маркетингового та іншого характеру сільськогосподарських товаровиробників, комерційних структур, дорадчих служб, науковців, викладачів, студентів та широкого загалу користувачів. Портал AgroUA.net отримав також ряд супутніх веб-проектів, направлених на всебічне інформування користувачів про світові здобутки в галузі сільського господарства. Серед них ресурси "Франція аграрна для України" (<http://france.agroua.net/>), "Німеччина аграрна для України" (<http://germany.agroua.net/>). На виставці "Агро-2013" він відзначений золотою медаллю в номінації "Кращий інформаційно-дорадчий аграрний Інтернет-портал".

Враховуючи значні обсяги контенту усього порталу та швидкоплинність інформації, пропонуємо користувачам взяти участь в уточненні та оновленні інформації веб-порталу AgroUA.net. Також це чудова можливість для науковців, аспірантів та магістрів просувати в мережі свої наукові здобутки та практичні розробки. Матеріали для публікацій надсилайте за адресою shvid@ukr.net або sayarin_sr@ukr.net.

У співпраці з провідними дорадчими службами та їх лідерами здійснюється створення системи електронного консультування eXtension на базі НУБІП України. Однією з останніх цікавих спільних розробок з ННІ ветеринарної медицини та якості і безпеки продукції тваринництва стало створення програмного забезпечення автоматизованого робочого місця лікаря ветеринарної медицини в рамках розробки системи оперативного моніторингу ветеринарного благополуччя у скотарстві. Реалізація цього проекту дозволить створити спеціалізовану інформаційну систему в рамках коректного господарства як елемента господарського обліку та

АРМ лікаря ветеринарної медицини, централізовану інформаційну систему зведення даних господарств для узагальнення ситуації у галузі на базі центру обробки даних інституту, повністю використати потужності НУБІП України як єдиного цент-

ру науково-консультаційного забезпечення та технічної підтримки програмного продукту.

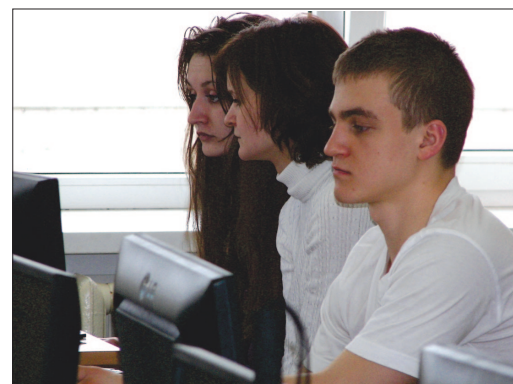
Наш колектив підтримує партнерські стосунки з провідними університетами світу. Наші колеги навчалися та проходили стажування в структурах ООН з питань продовольства і сільського господарства (FAO), університетах США і Європи. Діяльність на міжнародному рівні формалізована кількома міжнародними угодами про співпрацю.

Все це, без сумніву, створило необхідні умови для започаткування університетського кіберінформаційного простору біобезпеки і біоресурсів, його імплементації в національний і світовий кіберпростір та побудови глобального інформаційного суспільства. Актуальними задачами при цьому постають пілот-проекткування університетського центру обробки даних, розробка геобаз даних біобезпеки і біоресурсів, геоінформаційної системи з космічним дистанційним зондуванням Землі, створення інтегрованої геоінформаційної та прогнозно-аналітичної системи для інформаційного забезпечення центральних органів державної влади, наукових і освітніх установ, розвиток і впровадження комп'ютерних управляючих систем і робототехніки в агропромислову та природоохоронну галузі економіки, створення Національної синхронізованої інформаційної системи. В плані вирішення сформульованої проблеми нагальним є структурне упорядкування інформаційно-комунікаційної інфраструктури університету за функціональними ознаками, об'єднання інформаційних ресурсів територіально відокремлених підрозділів НУБІП України, активне впровадження технологій дистанційного навчання, створення віртуальних наукових колективів і лабораторій, започаткування Національного кіберінформаційного простору біобезпеки і біоресурсів (життя) із залученням інформаційних ресурсів НААН України та інших наукових закладів.

SearchInform тощо. Наші магістри мають можливість навчатися на програмах дослідницького та виробничого спрямування. Студенти активно залучаються до наукових досліджень, які проводяться в науково-дослідних лабораторіях у співробітництві з Національним космічним агентством України та Інститутом космічних досліджень НАНУ, УкрІНТЕІ, компаніями IBM, Intel, Microsoft, "Укртелеком", "Інком", "Даггруп", "Ер-джі-дейта", а також "СканЕкс" та "Панорама" (Росія) тощо.

Три роки тому в складі інституту з'явився центр дистанційних технологій навчання. Він здійснює науково-методичне наповнення та систему технічну підтримку інформаційного електронного освітнього простору НУБІП України електронними ресурсами. Зокрема, забезпечує технічну, програмну та методичну підтримку

ГОЛОС ІЄВО СТУДЕНТАМ

№ 5 (47)
1 листопада 2013 р.

Додаток до газети "Університетський кур'єр"

ЗНАЙ НАШИХ!

Як студенти районом керували

У зв'язку з проведенням Дня молодіжного самоврядування Студентською радою при Голосіївській районній в м. Києві державній адміністрації вперше було запропоновано експеримент. Студенти перетворилися на чиновників, а чинні управлінці зайняли місце консультантів, які надавали поради своїм "дублерам".

З гордістю можемо сказати, що більшість посад, які заповнила молодь у цьому незвичному експерименті, представляла саме Національний університет біоресурсів і природокористування України.

В крісло голови Голосіївської райдержадміністрації "сів" четвертокурсник економічного факультету Олександр Маслич. Аби "очолити" район, йому довелося неабияк попрацювати, адже на цю посаду було аж вісім претендентів!

– Як почувався? Відмінно, – ділиться враженнями юнак. – Був сповнений енергії та сил. І хоча день виявився нелегким, але приємним. Чого вартували хоча б прийом громадян та вручення ордера на квартиру. Знаєте, дарувати людям радість – це так приємно...

Першим заступником голови стала третьокурсниця юридичного факультету Ольга Кухар, голова університетської Студентської організації. Для того, щоб підготуватися до цього дня, вона до другої години ночі не спала: знайомила з обов'язками чиновника, і не дарма: впоралася з ними на відмінно!

І хоча насправді дійсні керівники – голова Голосіївської райдержадміністрації Юрій Юрійович Курінний та його перший заступник Вадим Анатолійович Іванченко – не покидали своїх дублерів і допомагали їм, надавали поради, але, що не менш важливо, не заважали керувати процесом.

Такий досвід для молодих людей – рідкість, він цінний всім, кожною дрібничкою, бо вчить бути відповідальним, терплячим та небайдужим до людських нещастів, мати силу волі.

В.Смирнова,
студентка 1-го курсу агробіологічного факультету

ДОБРОЧИННІСТЬ

Весняний рекорд "Днів донора" в НУБіП України – вже не рекорд

Добігли кінця "Дні донора" в НУБіП України.

Ця грандіозна акція, що проходила майже два тижні, привернула увагу багатьох студентів: більше 500 донорів прийшли на пункт забору крові, аби врятувати чийсь життя! Проте, на жаль, за станом здоров'я не всі з них змогли долучитися до цієї благородної справи. Але й це не завадило нам побити весняний університетський рекорд: цього разу донорами стали 438 студентів – на 17 більше, ніж на "Днях донора" у березні!

Найактивнішими виявилися студенти факультетів ветеринарної медицини (65 донорів), енергетики та автоматики (59), екології і сталого розвитку (52).

За словами учасників, лікарі були дуже привітні, уважні, та й сама процедура не займала багато часу, хоча принесла багато користі. Медичний персонал висловив подяку донорам, черговим студентам, ректорату.

М.Баран,
студентка 2-го курсу
юридичного факультету

В гостях у "Лідера"

Студенти, магістри та аспіранти ННІ бізнесу побували на "Дні поля" в одному з сучасних передових сільськогосподарських виробників Черкащини – ПСП "Лідер" (Тальський район, село Новомайданецьке).

Ще якихось два роки тому підприємство було занедбаним і неприбутковим. Та коли його очолив новий талановитий керівник, енергійна, цілеспрямована, відкрита, молода душею людина – О.В. Мегей, воно не тільки вибралося з мільйонної боргової ями, а стало приносити прибуток та забезпечує нині населення краю високооплачуваною роботою, а споживачів – якісною продукцією. Землі "Лідера" – всього кілька тисяч гектарів, але в умілих руках то безцінне багатство. Господарство спеціалізується як у галузі рослинництва – вирощуванні зернових культур, так і в галузі тваринництва – розведенні ВРХ та свинарстві.

Початком знайомства з господарством була лекція з сучасних методів залучення фінансових ресурсів для здійснення господарської діяльності, застосування інновацій, передового досвіду з менеджменту для здійснення господарської діяльності у сільському господарстві. А ще практики ознайомили нас з ефективними видами франчайзингу, лізингу та факторингу. Оглянувши господарство, ми ознайомилися з процесами виробництва та збереження сички, годування худоби кормами власного виробництва, відвідали корівники, стайні, були присутні при механізованому процесі доїння.

Діяльність підприємства зосереджена на виробництві великої кількості молока, яке здається для подальшої переробки у добре відому компанію President, що виготовляє високоякісні молокопродукти. Ми мали можливість продегустувати їх. Дійсно, смачно!...

Ключовим етапом знайомства з

підприємством стала презентація, яку провели німецькі представники компанії John Deere. Як сказав її засновник Джон Дір, "Я ніколи не поставлю своє ім'я на продукт, в якому немає всього того кращого, що є в мене". Цим він хотів підкреслити високу якість техніки, яка розвивається в ногу з часом, відповідаючи потребам найвибагливіших споживачів. Всі бажали могли апробувати представлену техніку, перевірити власні навички з управління комбайнами, задати питання. Дуже цікавим виявилось спілкування з представниками John Deere – ТОВ "Юпітер 9 АГ-РОСЕРВІС", офіційного дилера John Deere на території Сумської, Черкаської та Чернігівської областей.

Родзинкою екскурсії стала демонстрація в дії жатки серії 600С, призначеної для збирання кукурудзи. Вразили бездоганне управління подачею матеріалів, скорочення втрат стержнів кукурудзяних початків, покращення обробки залишків і, як наслідок, – висока загальна продуктивність. Також справила незабутнє враження система

AutoTrac: комбайн сам здійснює управління, оператор піддається меншому навантаженню і може зосередитися на оптимізації результатів збору.

А наостанок нас нагодували смачним домашнім обідом, який гостинно приготували члени сім'ї Мегей та кухарі ідальні господарства. Смакуючи, ми обмінювалися враженнями.

– Поїздка виявилася дуже корисною, – розповідає аспірантка Леся Сарахман. – Вона дала поштовх до розуміння нелегкого буття простого українського аграрія та зацікавила молодь цією справою. А головне – ми ще раз переконалися, що українська земля – це край, що славиться родючими ґрунтами, працелюбними людьми, які вміють любити землю та вирощувати на ній гарні врожаї. Ці чинники сукупно з високоякісною технікою відкривають прекрасні перспективи для розвитку аграрного бізнесу.

О. Калівошко,
доцент кафедри фінансів і кредиту,
А. Петренко, студент

Від редакції. Студенти та аспіранти висловлюють щирі подяку ініціаторам поїздки – керівнику підприємства О.В. Мегею, який гостинно запросив нас відвідати ПСП "Лідер", взявши на себе всі фінансові витрати на час перебування в господарстві, деканам – економічного факультету Т.Г. Камінській та факультету аграрного менеджменту І.В. Охріменку, без яких поїздка просто не відбулася б.

"Тиждень правових знань" пройшов уже вдруге

"Є щось сильніше, аніж війська, сильніше всього на світі – це ідея, час якої настав". Ці слова Віктора Гюго цілком стосуються й ідеї "Тижня правових знань", адже правове виховання – один з напрямків загального процесу виховання, що містить у собі правову освіту, формування поваги до норм права, формування активної позиції щодо протиправних і антигромадських дій. Часто люди не знають своїх прав, не вміють їх відстоювати. Разом з тим усвідомлення своїх прав та вміння ними користуватись є невід'ємною частиною якісного життя.

Тому метою, яку поставили перед собою організатори уже другого щорічного "Тижня правових знань в НУБіП України", було створення належних умов для набуття студентами правових знань та нави-

чок їх застосування, виховання поваги до чинного законодавства, запобігання негативного ставлення до права у молодіжному середовищі. В його рамках в університеті було проведено низку заходів. Зокрема, мова йде про святковий концерт, присвячений Дню юриста, в ході якого першокурсники юридичного

факультету склали присягу студента НУБіП України, виставку-конкурс "Емблема юридичного факультету" (майбутні юристи створили оригінальні макети емблем улюбленого факультету), правову гру "Право на перемогу".

С. Голуб,
студентка 2-го курсу
юридичного факультету

ДОЗВІЛЛЯ

Тепло, що зігриває душі...

Щороку 30 вересня перекладачі всього світу відзначають своє професійне свято - Міжнародний день перекладача. Обрана Міжнародною федерацією перекладачів ще у далекому 1991 році дата невипадкова: цього дня 420 року помер Ієронім, один з чотирьох латинських отців церкви, письменник, історик, перекладач.

зігриває серця. Напруження спадає – наче велика родина, ми всі сміємося над жартами, вболіваємо за своїх. З захопленням спостерігаємо за вікториною, у якій беруть участь Людмила Шалена, Аліна Мироненко, Ольга Довгань, Дарія Кравченко, Маргарита Капля, Наталія Юрченко. Немає відокремленості між студентами та викладачами – вони теж частина нас, теж підспівують, сміються, допомагають, щиро вболівають. І радісно стає, коли, вибачаючись, тихенько заходить заступник декана І.М. Бучак – він теж нам рідний, свій.

Хоча дихається вже важко, бо повно молоді набилосся у невеличку кімнату, веселою лише починаються. Визначивши переможця вікторини, ми починаємо нервувати, адже наш улюблений викладач О.В. Соловйова, яка і виграла все це, з хитрою посмішкою оголошує про початок розіграшу призів лотереї: на кону такі величезні багатства, як екзамені! Хто ж відмовиться від можливості скласти іспит автоматом?

Радісні вигукі черговий раз лунають аудиторією, і під оплески щасливець отримує заповітний сертифікат, але немає заздрощів та похмурих облич – всі щиро радіють за щасливця, навіть коли він отримує заохочувальний приз – ручку чи олівець. Наша маленька родина перекладачів, нехай і майбутніх, – така зараз дружна, рідна, добра, що і не хочеться додому.

Виступають Валерія Андреевкова, Ілона Хачпанова, співає тріо з другого курсу – Ольга Довгань, Анастасія Лехновська, Олександра Хватова. Під керівництвом Ганни Ільченко третьокурсники постави-

ли сценку про студентів – ох, яка ж вона життєва! Перебирає струни гітари Олег Паляруш, наспівуючи таку знайому пісню Jessie J "Price Tag", трохи сумну, але теплу, життєствердну та добру.

Та все колись закінчується. Стихають останні акорди, ми кажемо товаришам "До завтра!", прощаємося з викладачами та простемо додому, і у цей холодний вересневий вечір тепло нашої єдності зігриває душу...

Л.Шоха,
студентка 2-го курсу

Минулого навчального року кафедра романо-германських мов і перекладу вперше випустила студентів, які отримали базову вищу освіту за напрямом підготовки "Філологія (переклад)" та здобули кваліфікацію бакалавра філології. Випускники також мали можливість вступити в магістратуру при педагогічному факультеті та отримати повну вищу освіту за спеціальністю "Переклад".

Становлення особистості людини відбувається протягом всього її життя. В нашому оточенні завжди є багато різних людей, яких ми маємо змогу наслідувати та чогось в них навчитися. Для когось із нас авторитетом назавжди залишаться наші батьки, для когось – старші друзі. Щодо мене, то протягом чотирьох років навчання в університеті ними є викладачі кафедри романо-германських мов і перекладу – однієї з наймолодших в НУБіП України, але незважаючи на це, кафедра вже стала досить відомою в країні. Уже п'ятий рік поспіль тут організовують міжнародну конференцію, основна проблематика якої – лінгвістика, теорія та аспекти перекладу, методика викладання іноземних мов, лексична семантика, фразеологічний склад мов, словотвір, ономастика, термінотворення. Навчаючись при кафедрі, перед нами відкрилися великі можливості: кожен мав можливість побувати за кордоном, поспілкуватися з носіями мови, яку вивчаємо, познайомитися з культурою і традиціями тієї чи іншої країни. Перед нами відкрився світ. А що ще потрібно молодій людині?..

І. Гавріченко,
студентка 4-го курсу

Хто там найкрутіший "мафіозі"?

Пройшов перший чемпіонат з інтелектуально-рольової гри "Мафія" серед першокурсників НУБіП України.

Організаторам знадобилося два тижні, аби зібрати найкращих гравців: ведучий і його команда проводили в кожному гуртожитку по дві і більше ігор. Всі вони були абсолютно різними, але незмінно цікавими. Таким чином відібрали 20 молодих людей, які і вийшли у півфінал, що склався з чотирьох ігор, на яких відібрали 10 кращих для фіналу.

Отож до фіналу потрапили такі жителі: пані Гредхен (О. Волошина, гуртожиток № 9), пані Тіна і пан Атлас (відповідно Х.Артюх та І.Охріменко, гуртожиток № 11), пан Тім (В.Домбровський, гуртожиток № 6), пан Ніхто (О.Аввакумов, гуртожиток № 2), пан Джек (Е.Іванюк, гуртожиток № 5), пан Дипломат (Д.Гончаренко, гуртожиток № 8), пан Апелсин (О. Ковальський, гуртожиток № 3), пан Бомбер мен і пан Дід Маус (Н.Жигальський, Д.Михайлюк – гуртожиток № 7).

Часу для підготовки до наступного етапу, де на них чекав сюрприз, у новачків було обмаль. Особливо, якщо врахувати, що у фіналі вони сіли за стіл з найсильнішими гравцями нашого університету – паном Дядько Щастя (він же директор ННЦ культурно-виховної і соціальної роботи Д.К.Черкашин), паном Омега (відомим як заступник декана рибогосподарського факультету, лідер клубу мафія "SHARK" Р.В. Кононенко), пані Королевою Золота (голова студентської організації рибогосподарського факультету та заступник лідера клубу мафії "SHARK" Д. Газієва), паном Мужем (він же президент клубу мафії "МІСТО" О.В. Маслич), а також паном Психологом (учасник збірної КВН університету Т. Чайка). У запеклій боротьбі визначилась п'ятірка кращих (пані Тіна і панове Атлас, Ніхто, Джек та Дід Маус), яка і пройшла у суперфінал.

Новим жителям довелося взяти участь у смертельній битві, де карти мафії витягли найсильніші гравці, і показати високий клас у плані інтелекту. Мафія виходила вночі на полювання і вбивала мирних жителів, а вдень відсиджувалась, спостерігаючи, як вони саджають один одного до в'язниці! Це був вищий пілотаж і гарний урок, тож і учасники, і їх групи підтримки були просто у захваті. Додали свого і атмосфера залу, оформленого у гангстерському стилі, та дотримання дресс-коду.

Ми відячні адміністрації за підтримку цього молодого проєкту та участь у ньому, організаторам – за затишний і прекрасний вечір, а всім учасникам – за їх ентузіазм. І пам'ятайте: поки місто спить, мафія виходить на полювання, тож будьте пильні. Бажаючих навчитися вкивати її чекаємо в Актив-центрі Студентської організації: клуб мафія "SHARK" – по вівторках о 19:00 год; клуб мафія "МІСТО" – щочетверга о 20:00 год.

Д. Газієва,
магістр другого року навчання рибогосподарського факультету

МІСТО МОЄ

За чистий Київ

Більше 70 студентів НУБіП України взяли участь у міському суботнику, організованому КО "Київзеленбуд". Було дуже приємно ще раз пересвідчитись, як багато у нас небайдужих. Цього разу кияни зібралися на прибирання лісу вздовж проспекту Гонгадзе. От і наші студенти, замість спати у вихідний, приїхали і взялися до справи. А щоб не було холодно, учасників акції організатори пригощали смачним чаєм, який розливали з величезного самовару. Після прибирання спеціалісти МНС ще й показали майстер-клас з пожежогасіння.

Ще один суботник – "Збережемо чисте довкілля Голосієво", який організувала Голосієвська райдержадміністрація – теж не обійшовся без наших. Більше 100 молодих людей під керівництвом директора ННЦ культурно-виховної і соціальної роботи Д.К.Черкашина вийшли попрацювати на прибиранні території Голосієвського парку імені Максима Рильського, в якому ми так любимо відпочивати.

Н. Ярцева, Л. Карасевич,
кореспонденти інформаційного відділу ННЦ культурно-виховної і соціальної роботи

НАУКОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ

У нас під ногами золото, а ми дивимось у небо і заздимо Європі...

Закінчення. Поч. на стор. 5

ну вартість продукції, суспільну потребу у ній, можливість її пристосування до вимог конкретних споживачів, забезпечити її реалізацію.

Реальна споживча вартість результату творчої діяльності може виникнути лише з моменту доведення інформації про неї до суспільства, появи зацікавлених у практичному застосуванні цього результату, а також встановлення фактичного суспільного попиту на новий об'єкт творчості. Науковці керуються такими критеріями, як життєвий цикл виробу та економічна ефективність. Їх стратегія спрямована на перевернення конкурентів створенням чогось нового, що у певній галузі господарства буде визнано унікальним. Науково-технічні розробки та нововведення є проміжним результатом науково-виробничого циклу і, в міру практичного застосування, перетворюються в науково-технічні інновації – кінцевий результат. З цього моменту і потрібно починати будувати суспільно-правові відносини, що передбачають надання у використанні визначених майнових прав інтелектуальної власності зацікавленим особам на підставі цивільно-правового (ліцензійного) договору про надання дозволу (ліцензії) на використання часткового чи повного обсягу зазначених прав суб'єктам господарювання.

У нашому університеті за 2012 рік і до жовтня 2013 року розроблено 199 технологій, 180 нових видів устаткування та машин, 72 речовини, створені хімічним шляхом. Проте жодної ліцензії укладено не було (!), хоча в останні десятиліття у світі виникли нові тенденції, сформувалися нові стосунки між вченими і суспільством. Раніше наука відповідала на запитання, як можна вирішити ту чи іншу проблему, а сьогодні суспільство вимагає, щоб вона передбачала проблеми, які виникнуть найближчим часом, і знаходила шляхи їх вирішення. Змінилася і мотивація: наука не тільки відповідає сформованому в суспільстві попиту, але й передбачає та прогнозує сферу попиту знань.

В цьому плані важливо згадати, що до винахідницької діяльності слід активно залучати студентів і аспірантів. В НУБіП України до цього ставляться серйозно: наші студенти у співтворстві з керівниками отримали 42 патенти, а це – 19% від їх загальної кількості. Саме вони, закінчивши університет, покликані донести необхідну суспільству інформацію. Адже багато підприємств планують досягти конкурентних переваг шляхом вдосконалення технологій виробництва, та у них виникає питання: де знайти інформацію про технології, які дозволяють підвищити ефективність ведення їх діяльності? Колеги, у нас же під ногами золото, а ми дивимось у небо і заздимо Європі, що гарно живе...

З давніх часів учені працюють над розробкою і удосконаленням принципів економічної політики, що дозволили б максимізувати ефективність економіки у ринковому середовищі. До найважливіших з них належать прозорість, конкуренція та верховенство закону.

Пірат страшний не тільки в морі

З весни 2012 року США почали розслідування хронічного недотримання авторських прав в Україні. Це сталося після того, як наша держава очолила перелік найбільших "піратів" у світі – так званий "список 301" країн – порушників інтелектуальної власності. Для обізнаності студентства стосовно негативних наслідків, пов'язаних з плагіатом та піратством, патентний відділ НУБіП України разом з факультетом конструювання та дизайну машин і систем природокористування технічного ННІ взяли участь у "круглому столі" "Основні напрямки діяльності щодо захисту прав інтелектуальної власності", організованому Всесвітньою організацією інтелектуальної власності з Українським альянсом щодо боротьби з піратством, Українським національним комітетом Міжнародної торгової палати та Державною службою інтелектуальної власності. Нагадаю, що, згідно з законом, існує адміністративна та кримінальна відповідальність за порушення прав інтелектуальної власності:

за незаконне використання об'єкта права інтелектуальної власності; привласнення авторства на такий об'єкт; інше умисне порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності, що охороняється законом – штраф від 170 до 3400 грн. з конфіскацією незаконно виготовленої продукції та обладнання і матеріалів, призначених для її виготовлення (ст.51 Куп АП);

за незаконне використання винаходу, корисної моделі, промислового зразка, топографії інтегральної мікросхеми, сорту рослин, раціоналізаторської пропозиції, привласнення авторства на них; незаконне використання знака для товарів і послуг; фірмового найменування, кваліфікаційного зазначення походження товару; незаконне відтворення, розповсюдження творів науки, комп'ютерних програм і баз даних, їх незаконне тиражування та розповсюдження на інших носіях інформації – штраф 17-34 тисячі грн., з конфіскацією і знищенням відповідної продукції та знарядь і матеріалів, які спеціально використовувалися для її виготовлення (ч.1 ст. 176 КК, ч.1 ст. 177 КК, ч.1 ст. 229 КК); дії, зазначені вище, якщо вони вчинені службовою особою з використанням службового становища, або організованою групою, завдали матеріальної шкоди в особливо великому розмірі – штраф 17-25 тисяч грн., з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого, та з конфіскацією і знищенням відповідної продукції та знарядь і матеріалів, які спеціально використовувалися для її виготовлення (ч.3 ст. 176 КК, ч.3 ст. 177 КК, ч.3 ст. 229 КК).

Конвеєр технічних ідей

Свято винахідника і раціоналізатора об'єднує людей, головними рисами яких є талант і творчий підхід до своєї справи. В основі великих звершень є завжди найкращі ідеї і той, хто може дати кращу інтерпретацію і зробити їх матеріальною та доступною дійсністю. Саме завдяки сильним особистостям і можливий науково-технічний прогрес. Інтелектуали – це наше головне надбання, і університет пи-

шається винахідниками, які працюють в його стінах. Як пише поет, згадаймо їх поіменно: природничо-гуманітарний ННІ – Н.М. Антрапцева, Р.В. Лаврик, В.П. Лебеза, В.І. Максін, В.А. Копілевич, Л.В. Войтенко; ННІ тваринництва та водних біоресурсів – І.І. Ібатуллин, С.В. Павліченко, І.М. Курбатова; ННІ лісового і садово-паркового господарства – П.І. Лакида, О.О. Пінчевська, З.С. Сірко; ННІ рослинництва, екології і біотехнологій – В.Т. Гонтар, С.М. Вигера, М.Д. Мельничук, М.Ф. Парій; Український ННІ якості біоресурсів та безпеки життя – Л.В. Баль-Прилишко, О.С. Віннов, С.Д. Мельничук; ННІ ветеринарної медицини та якості і безпеки продукції тваринництва – В.А. Грищенко, Д.А. Засєкін, А.Й. Мазуркевич, Д.О. Мельничук; технічний ННІ – Л.Ф. Анісевич, В.М. Булгаков, Д.Г. Войтюк, Г.А. Голуб, В.О. Дубровін, О.О. Котречко, С.С. Карабінюш, О.А. Марус, Ю.О. Ромасевич; ННІ енергетики і автоматики – В.В. Козирський, А.В. Петренко; Південний філіал НУБіП України "Кримський агротехнологічний університет" – Л.Ф. Бабицький, В.Ю. Москалевич, М.М. Макрушин, Ю.Б. Гербер, І.В. Соколевський, А.В. Степанов та інші.

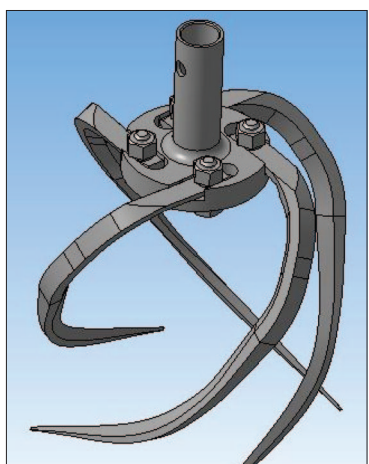
Всі їх здобутки, бодей навіть за рік, перелічити досить складно. Отож, спробуємо розповісти хоча б про деякі розробки наших науковців-винахідників, які характеризують багатогранність інноваційної діяльності в університеті.

Пристрій для збирання чупи. Чупа, або земляний мигдаль – горішки, які розміщені на кореневищі у кількості до 1000 штук. Збира-

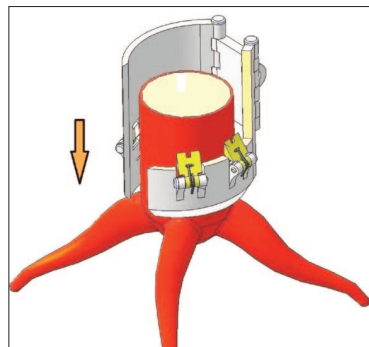
ються спеціальним пристроєм (розробники О.М. Погорілець, М.Г. Лишко, Д.Г. Войтюк), у процесі якого обчищення горішків проходить при м'якому "щадному" режимі, зменшуючи їх мікропошкодження. Використовують горішки для виготовлення кондитерських виробів, крохмалю, напоїв, як сировину для біопалива, а гичку – для виготовлення канату, паперу та ізоляційних матеріалів.

Культиватор садівника-городника. Пристрій, розроблений

науковцями університету (О.О. Котречко, Д.Г. Войтюк, В.В. Іщенко, Я.М. Михайлович) – перший помічник для догляду за городом та садом. Легкий та надійний у використанні, він забезпечує покращення якості обробки ґрунту, зменшуючи енерговитрати та матеріальні ресурси за рахунок заміни спрацьованих зубів.

Пристрій для видалення центральної частини пенька. Лісове господарство – важлива галузь національної економіки Ук-

раїни. Лісові ресурси підлягають охороні і захисту, належать до категорії екологічно вразливих ресурсів, до яких необхідно застосовувати такі технології, які дозволили б зберегти продуктивність, життєдіяльність та родючість лісу. Автори інноваційної розробки (В.М. Гриб, С.В. Маслай та інші) створили пристрій, що дозволяє видалити цілі дерева і пеньки різного діаметра без руйнування верхнього шару ґрунту. Переваги винаходу: немає необхідності викопувати великий котлован або траншею, не страждають кореневі системи сусідніх дерев, трудомісткість роботи мінімальна, пеня можна видалити навіть в несприятливих умовах (біля парканів, будівель, інших дерев), тобто забезпечити безпечне ставлення до довкілля.

Прилад для визначення псування харчової продукції. Зберігання продовольчої сировини і готової продукції – початкова і кінцева стадія будь-якого технологічного процесу. Зміни, які відбуваються у сировині під час зберігання призводять до втрат від 7 до 30%, і тому їх необхідно контролювати. Г.І. Подпрятков, С.М. Гунько та інші розробили прилад, що дозволяє вчасно виявляти процеси псування харчової продукції, прогнозувати її лежкість та приймати рішення про необхідність проведення сортування.

Ніж для мисливців. Ми звикли до того, що образ мисливця асоціюється, перш за все, з рушницею. Проте є немало видів полювань, де

важливу роль грає саме ніж, який потрібний мисливцеві практично завжди. Він має дві основні функції – побутову і забезпечення власне полювання. В.Н. Большаков, В.М. Тищенко, В.І. Курило та інші розробили модель мисливського ножа для використання його для метання (як дротика). Це дозволяє миттєво розкрити стабілізатор однією рукою, значно скоротити час та поліпшити якість метання.

На фоні досліджень на андронному колайдері (до яких, до речі, залучені і вчені нашого університету), може, це і дрібничка. Але мисливцю в лісі потрібен не колайдер, а саме ніж.

Обробка жолудів дуба звичайного. З усіх природних ресурсів, що складають багатство нашої країни, ліс займає особливе місце. Це найдосконаліший, здатний до відтворення природний комплекс, який дає понад 20 тисяч видів цінної продукції, а посів жолудів є основним способом відновлення дубових лісів. Однак жолуді, що опадають, як правило, уражені різними захворюваннями і для селекції непридатні. Обробка жолудів дуба звичайного зумовлена необхідністю збереження їх корисних властивостей як посівного матеріалу. Раніше їх зберігали у траншеях або ямах, а наші колеги А.Ф. Гойчук і В.М. Білоус винайшли спосіб їх обробки та створили пристрій-решітку для його застосування. Жолуді обробляють бджолиним воском, що дає змогу зберегти насіннєвий матеріал протягом п'яти років.

Енергозберігаюча теплиця. В.О. Лазоренко пропонує енергозберігаючу теплицю, тепловий режим якої забезпечується поновлюваним джерелом сонячної енергії. Фотоселементи, знаходячись під впливом проміння, перетворюють його в електричний струм. Цікаво, як вона працює: у хмарні дні – поглинаючи інфрачервоне випромінювання, що проходить крізь хмари, та при зниженні температури до мінус 30 °С. Регулювання клімату, контроль поливу та мінерального живлення рослин здійснює комп'ютерна система контролю мікроклімату. За витратами коштів запропонований винахід є альтернативним та дешевим джерелом енергії у промислових теплицях.

Добрірку підготували співробітники відділу патентно-ліцензійної, винахідницької, та раціоналізаторської роботи – Л. Лук'ячук, начальник відділу, А. Паламар, Г. Пономаренко, Н. Малаховська

Інформація в тему

У 1922 р. канадські вчені Фредерік Бантінг та Чарльз Бест отримали у ході експериментів гормон підшлункової залози – інсулін, і цукровий діабет перестав бути фатальним захворюванням. На нашій планеті близько 130 млн. хворих на цукровий діабет.

Хеді Ламарр у 1941 році запатентувала секретний засіб зв'язку, який динамічно змінював частоту мовлення. З 1962 року цей винахід використовувався в американських торпедях, а сьогодні – в мобільному зв'язку та інтернеті – Wi-Fi.

На купальному костюмі встановлюють... сонячні батареї: можна провести цілий день на пляжі слухаючи улюблені пісні, не турбуючись, що акумулятор iPod може розрядитися. Ендрю Шнайдер зробив ці бікіні фотоселективними з панельною плівкою і з'єднання USB.

У 1954 році у Великій Британії запатентовані дорожні знаки для сліпих, які потрібно розрізняти навіпамаки. А трохи раніше в США були винайдені автомобільні класони для глухих, що викидають з себе потік ароматизованого повітря.

У Майкла Джексона є офіційний патент у Патентному Бюро США за спеціальний винахід на взуття, яке прикріплене до сцени, що дозволяє людині нахилитися далеко вперед і кинути виклик гравітації.

Не забули і про відчайдушних ледарів. Подарунок для них – електровиделка, що обертається і закручує навколо себе спагеті. Але є два "але": крім того, що ви, сидючи з нею за столом, виглядатимете кумедним, цей пристрій працює набагато повільніше за людську руку.

КОНТАКТИ

Малопольський бум науковців

"Творче мислення плюс запал у діяльності є головними джерелами економічної ефективності" – ці слова, що належать одному з провідних світових фахівців з управлінського консалтингу Томасу Дж. Пітерсу, стали епіграфом VIII міжнародної наукової конференції, що пройшла на базі Краківського університету науки і технологій.

Вона об'єднала понад 150 науковців. З польських вишів вони представляли Ягеллонський, Варшавський, Шльонський, Краківський університети, Вроцлавську та Краківську політехніку, інститути Польської академії наук. Понад 30 відсотків учасників склали вчені з Латвії, Бельгії, Литви, Чехії, Азербайджану, Німеччини, Угорщини, Словаччини та Італії. Україну з-поміж інших вишів на цьому форумі представляв і наш університет – кафедрою автоматики та робототехнічних систем ім. акад. І. І. Мартиненка. Ми запропонували до розгляду результати власних наукових досліджень, що стосуються моделювання і прогнозування природних збурень на біотехнічний об'єкт, розробки інтелектуальної системи управління таким об'єктом. Кафедра проводить ці дослідження в рамках державної науково-дослідної тематики "Розробка теорії побудови систем управління агропромисловим виробництвом з біотехнічними об'єктами і особливостями природних збурень".

На пленарному засіданні були заслухані актуальні доповіді, що стосувалися створення бізнес-інкубаторів та наукових технологічних парків, міжнародних оцінок діяльності наукових працівників (зокрема індекс Хірша (H-індекс) та сумарний імпульс-фактор SIF – компанія Томсон Ройтерс).

Секційні засідання проходили у замку Кожкев у форматі постерних сесій. У секції "Інноваційні технології", де було представлено 22 доповіді, кращими визнано три – "Генератори псевдовипадкових послідовностей з використанням обчислень на відеокарті" (спільна робота Харківського національного університету радіоелектроніки та Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут"), "Крупномасштабна спіральньо-кільцева послідовна хроматографія з використанням новітньої органічної високоіонної системи у стійкій водній фазі для підготовчої сепарації декарбоксилізованих бетацианінів" (спільна робота AGH і Брауншвейзького технічного університету (Німеччина) та науковців нашого університету – професора В. П. Лисенка і авторів цих рядків

"Зовнішні збурення та показники якості курей-несучок у промисловому птишнику – прогнозування їхньої динаміки для ефективного управління та виробництва".

Цікавим виявився "круглий стіл" за участю партнерів технологічного

парку AGH. Темою дискусії було застосування безконтактного інтерфейсу: стан впровадження та перспективи розвитку, зокрема, використання жестів, погляду і мозкових імпульсів для маніпуляції оточуючими предметами.

Ми мали нагоду зустрітись з колегами з факультету електротехніки, автоматики, інформатики та біомедичної інженерії – деканом Антоні Чешла і його заступником з напрямку "Автоматика" Кишиштофом Опшенкевичем. Було обумовлено конкретні шляхи реалізації договору про співробітництво між НУБіП України і AGH на 2010-2015 роки, підписано ректорами двох наших університетів у галузі енергетики і автоматики. До речі, пан Чешла візьме участь у міжнародній науковій конференції "Проблеми та перспективи розвитку енергетики, електротехнологій та автоматики в АПК", що буде проходити в НУБіП України.

З матеріально-технічною базою і науковими розробками цього факультету можна було ознайомитися під час надзвичайно цікавого заходу, який щорічно проводиться на теренах Малопольського воєводства, – Малопольської ночі науковців. Під час її проведення – від 6-ї вечора до опівночі – спостерігався справжній бум зацікавленості місцевих мешканців. На жаль, наукові демонстрації в лабораторії високих напруг в електроенергетиці "Буря в лабораторії" нам відвідати не вдалося: їх жива черга на 45-хвилинний презентації, здавалося була нескінченною...

В. Решетюк,
в. о. завідувача кафедри
автоматики та
робототехнічних систем
ім. акад. І. І. Мартиненка,
В. Щербатюк, асистент

ВІСТІ З РЕГІОНІВ

"Ми чуємо тебе, Кобзарю, крізь століття..."

Під таким гаслом у рамках заходів з вшанування 200-річчя від дня народження Т.Г. Шевченка у Заліщицькому аграрному коледжі ім. Є.Храпливого пройшло свято квітів.

Барвиста гірлянда з чорнобривців, айстр, жоржини, калини, нагідок прикрасила центральний вхід навчального закладу. Студенти в національних костюмах дарували викладачам та працівникам емблеми з портретом Т.Г. Шевченка, постань якого є неопалимою купиною нашої культури. Тому краса природи і краса Шевченкового слова – невіддільні.

Активним учасником свята став кожен студент. У фойє навчального корпусу були розміщені різноманітні квіткові композиції, в яких знайшли відображення любов і шана до творчості великого генія, любові до професії, яку обрали, до рідного краю. Оригінальністю, влучністю, тематичністю дивували присутніх їх назви – "У вінок шани

Кобзареві", "Чернечу гору зеленить трава...", "До твоїх ніг схиляємось, Кобзарю", "Живуть, Тарасе любий, поміж нас і голос твій, і пензель твій, і слово...", "Фінансової незалежності та гідного життя в Україні", "Екологія життя – екологія світу", "Сперечались овочі на столі", "Фермер співає: E-mail у відповідь", "Бухгалтерія – тріумф математики над розумом".

Журі оцінювало композиції в номінаціях: "Ми чуємо тебе, Кобзарю, крізь століття...", "Моя професія – моя гордість", "Фантазії рослинно-

го розмаю", "За оригінальність задуму, творчий підхід, естетичність оформлення".

Це традиційне свято ще раз підтвердило звичну істину: квіти – це символ краси, без них немислиме життя жодної української родини. Воно стало не тільки масовим заходом, але й справжнім дійством, яке сприяє естетичному вихованню студентів.

Л. Сопівник, В. Гойман,
викладачі коледжу

НАШІ ЮВІЛЯРИ

... І просто щаслива людина

Витовнилося 60 років відміннику освіти України, голові секції "Селекція і генетика" при Малій академії наук України, доценту кафедри селекції і генетики імені професора М.О. Зеленського В.Л. Жемойді.

Його життєве кредо говорить саме за себе: "Багато не зробиш, якщо будеш робити те, що роблять всі". Згідно з ним ювіляр і йшов по життю.

Закінчивши Іллінецький радгосп-технікум за спеціальністю "агрономія", пройшов армійський вишкіл. Потім було навчання на агрономічному факультеті Української сільськогосподарської академії, аспірантура. Захистивши кандидатську дисертацію, працював асистентом, доцентом, а в 2000-2010 рр. очолював кафедру селекції та насінництва (нині кафедра селекції і генетики) імені професора М.О. Зеленського.

Ювіляр все життя працює над проблемами селекції та насінництва кукурудзи, зернових культур. Він – керівник двох наукових тематик, автор та співавтор 7 гібридів кукурудзи, має 11 авторських свідоцтв на методи селекції. В.Л. Жемойда – розробник і співавтор галузевих стандартів України вищої освіти України, зокрема складових стандартів ОКХ та ОПП ОКР "спеціаліст" та "магістр" спеціальності "Селекція і генетика с.-г. культур", співавтор кількох підручників з насінництва, селекції та насінництва.

За багаторічну самовіддану працю Віталія Леонідовича нагороджено знаком "За наукові досягнення" Міністерства освіти України, почесними грамотами Міністерства аграрної політики і продовольства України, університету.

В.Л. Жемойда разом із співробітниками Національного еколого-натуралістичного центру став засновником Всеукраїнського конкурсу учнівської молоді "Юний селекціонер", який дає можливість талановитим сільським дітям здобувати в НУБіП України спеціальність "Селекція і генетика". І їх серед нинішніх студентів багато.

Художню самодіяльність агробіологічного факультету теж важко уявити собі без незмінного соліста чоловічого ансамблю та хору викладачів. Голос Віталія Леонідовича завжди хвилює серця глядачів та членів журі, що завжди забезпечує перемогу цим аматорським колективам. Чудовий волейболіст, він – член команди викладачів агробіологічного факультету.

А ще він дуже любить фотографувати, спиняти мить – і історії, і власного життя.

З роси і води Вам, Віталію Леонідовичу!...

Н.Башкірова, О. Дуляк,
доценти кафедри селекції і генетики імені професора М.О. Зеленського

ОГОЛОШЕННЯ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

оголошує конкурс

на заміщення посад
науково-педагогічного персоналу

...завідувачів кафедр: педагогіки(1);

...професорів кафедр: біохімії тварин, якості і безпеки с.г. продукції (2), методики навчання та управління навчальними закладами (1), української, англійської та латинської мов ім. М.О. Драй-Хмари (1), декоративного садівництва та фітодизайну (1), ландшафтно-архітектури та садово-паркового будівництва (1), лісівництва (1), державного управління (2), економіки підприємства (2), фінансів і кредиту(1);

...доцентів кафедр: процесів і обладнання переробки продукції АПК (1), технології м'ясних, рибних та морепродуктів (0,5), філософії (1), соціальної роботи і психології (1), технології конструкційних матеріалів і матеріалознавства (1), нарисної геометрії, комп'ютерної графіки та дизайну (1), акушерства, гінекології та біотехнології відтворення тварин (1), анатомії тварин ім. акад. В.Г. Касьяненко (1), терапії і клінічної діагностики (1), паразитології та тропічної ветеринарії (1), технології програмування (1), державного управління (1), рослинництва (1), закритого ґрунту (1), фінансів і кредиту(3,5), обліку, аналізу та аудиту (1,0), економіки підприємства (3,75), біржової діяльності (1);

...старших викладачів кафедр: історії і політології (1), декоративного садівництва та фітодизайну (1), загальної зоології та іхтіології (1), фізичного виховання (1), технології зберігання, переробки та стандартизації продукції рослинництва ім. проф. Б.В. Лесика (1), економіки підприємства (2), біржової діяльності (1);

...асистентів кафедр: геодезії і картографії (1).

Умови конкурсу - загальні, за винятком: претенденти на всі посади, як правило, повинні мати науковий ступінь та вчене звання з відповідної спеціальності. Всі претенденти на посади науково-педагогічних працівників повинні вільно володіти українською мовою та однією з іноземних мов (англійською, німецькою, французькою) і комп'ютерними технологіями.

Житлом університет не забезпечує.

Строк подання документів - два тижні з дня оголошення конкурсу.

Адреса: 03041, вул. Героїв Оборони, 15.

Газета Національного
університету біоресурсів
і природокористування України
Університетський КУР'ЄР

Виходить з вересня 1956 року як
"ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ КАДРИ",
а з квітня 2009 року – як
"УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ КУР'ЄР"

Свідоцтво про державну реєстрацію:
№ 148-10-24 від 30.03.2009 року.

Засновник:
Національний університет біоресурсів
і природокористування України

Редакція газети:
Головний редактор:
Валентин Обрамбальський
Над номером працювали:
верстка: **Наталія Березовенко**

кореспонденти:
Ірина Білоус, Ніна Чехлова

фото номера:
Геннадій Кушанов

Адреса редакції:
Україна, 03041, Київ, вул. Героїв Оборони, 15,
кім. 115, 3-й навчальний корпус.
Тел. /факс: (044) 527-82-09 (вн. 62-09)
e-mail: za_sg_kadry@ukr.net

Газета виходить раз на місяць.

Точка зору авторів публікацій не завжди
співпадає з точкою зору редакції. Рукописи та
фотографії не рецензуються і не повертаються

Оригінал-макет:
Видавничий центр НУБіП України,
Київ, вул. Героїв Оборони, 15, кім. 117
тел.: (044) 527-80-49, 527-84-34
факс: (044) 527-88-35

Номер віддруковано:
ТОВ "Вінний картридж"
Зам. №7244

Наклад – 1000 примірників.